

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month, at one shilling a Quarter, payable in advance.

சுத்சிகை. ௨௪] துஷாசக (ஸ்ரீ). மார்சுழி ஸ்ரீ. யசு தேவதி. வியாழக்கிழமை. Thursday, December 16, 1841. [No. 24.

வரலாறு.

உதயதாரகைப் பத்திரத்தில் கற்கை, சாத்திரம், பொதுவான சுவை, பயிற்செய்கை, அரசாட்சி, மார்க்கம் முதலானவையெப்ப நற்பியும், பிரதான புதினச் சுவைகளைப் பற்றியும் அச்சுக்கப்படும். அது தமிழ்ப் பாஷையிலும், இடைக்கிடையே தமிழும் இக்கிவீசு வ் கடினதாயும், எட்டுப் புறமுள்ளதாக எங்காய் மடித்த தாள் அ வலிவ் ஒவ்வொரு மா தத்த முதலாம் மூன்றும் வியாழக்கிழமைகளிற் பிரசித்தம் பண்ணப்படும்.

இதன் விஷயம், பத்திரம் ஒன்றுக்கு, உ. பென்சு அல்லது வசு. வெ ள்வுச் சுவை, அல்லது மூன்று மாதத்திற்கும் முன்னறக் கொடுத்திரு த்தால் அப்பத்திரங்களின் விலை ஒரு சுவீட்டு.

இதில் பத்துப் பத்திரிகைக்குக் கையெழுத்து வைத்து மாதாத்த ம்பணம் முன்னேறக் கொடுத்து வைத்து, மறு பெயருக்குச் செலவிட க்குபுப காரியகாரருக்கு இதின் விலை பத்திரம் ஒன்றுக்கு, உ. இ பென்சு, அல்லது உ. பணம். அல்லது மூன்று மாதத்திற்கு முன்ன றக்கொடுத்திருத்தால் விலை, உ. பென்சு.

இருபதுக்குக் கையெழுத்து வைத்து வருஷாந்தம் முன்னேற க் கொடுத்துவைக்கும் காரியக்காரருக்கு இதன் விலை பத்திரம் ஒ ன்றுக்கு உ. பென்சு, அல்லது அ. வென்சுச் சுவை. மூன்று மாத த்திற்கு முன்னறக் கொடுத்திருத்தால், விலை ஆறு பென்சு.

தவார்த்தைகளை வட்ட.

காமிதம் எழுதிக்கொள்பவர்கள் தாங்கள் அறிவிக்க வேண்டியவை கை உதய தாரகைப் பத்திரத்தினது முகாமைக்காரருக்கு எழுதித் தவார்த்தைகளைக் கொடுத்துப்படியும்.

TERMS.

The MORNING STAR will be devoted to Education, Science, and general Literature, and to the dissemination of articles on Agriculture, Government, and Religion, with a brief summary of important News.

The PRICE of the Paper is two pence a number, or one shilling a quarter, payable in advance.

To Agents who subscribe for ten copies and pay in advance, the price is one and a half pence a number, or nine pence a quarter.

To those who subscribe for twenty copies and pay in advance, the price is one penny a number, or six pence a quarter.

N. B. Postage extra.

CORRESPONDENTS may send their Communications post paid addressed to "The Editors of the MORNING STAR," Batticotta, Jaffna.

The following persons are authorized to act as Agents for the "Morning Star."

JAFFNAPATAM—Mr. C. F. GRENIER; CHUNDICOLY—M. J. POVIKAYASINGEM; WANNARPONY—S. TAMPIAHPIILLY; MOOLLITEVO—A. Mc FARLAND; BATTICALOE—S. A. ALLEGECUON MODLIER; MAN-NAR—M. S. POVIKAYASINGEM MODLIER; CALPENTYN—J. WOOD-MULL; TRINCOMALIE—Rev. C. HOLE; COLOMBO—PHILIP CANJIMANADAN; KANDY—Rev. W. OAKLEY; MADURA—Rev. F. D. WARD; DINDIGUL—Rev. J. J. LAWRENCE; TANJORE—Rev. T. BROTHERTON; MADRAS—P. R. HUNT, Esq. புதுச்சேரி.—பத்திர காகாரப்பின்

[BRIEF HISTORICAL VIEW OF INDIA.]

[Continued from page 214]

இந்தநேசர் சரித்திரம்.—Mahommedan Conquerors con-cluded.—Omar—Mubarick I.—Tuglick I.—Mahommed III.—Feroze III.—Tuglick II.—Abu Becker—Mahommed IV.—Mahmood III.—Chizer the Seid—Tamerlane—Mubarick II.—Mohammed V.—Allah II.—Beloli—Secunder I.—Ibrahim II.—Decline of the Paltan or Afghan Dynasty—Mogul Dynasty—Baber the Sultan—Humaoon—Shere i. e. Lion—Seleem or Jellal—Mahom-

med VI.—Ibrahim III.—Akbar—Selim—Shaw-Jehan Aurungzebe—Bakader Shaw—Jehander Shaw—Fir-rochere—Raffeh-ul-Dirjat and his brother—The decline of the Mogul Dynasty—Mahommed—Ahmed—Allum-gire II.—Shaw Allum—Mohammed-Ali—Cawn, Nabob of Carnatic—Hyder-Ali—Tippoo Sultan.

அல்லா இறந்த பின் அவன் இங்ஙன குமாரனாகிய ஒமரென்பவன் (Omar)நிறைந்து வருஷம் (தகாபுக) க்ருச் சரிவந்த எகிரா (எரவக) ம் வருடத்தில் இராசாவாங்கி கொச்சுக் காலம் ஆண்டபின் அல்லா வின் மூன்றாம் புத்திரனாகிய மூவிரிக்கென்பவன் (Mubariok I.)நிறை வருஷம் (தகாபுக) க்ருச் சரிவந்த எகிரா (எரவக) ம் வருடம் மோகிரி மாதம் (Mohirrim) உ. ம. திகதியில் இராசாவாங்கி இரா மதேவனின் புத்திரனாகிய அரிபாலதேவன் முதலியவர்களைச் சயங் கொண்டபின் இறந்துவிட அவன் செத்த தினமாகிய எகிரா (எர வக) ம் வருடமாகிய நிறைந்து வருஷம் (தகாபுக) இரீப்பி மாதம் (Ribbi) தருவிக்கென்பவன் (†Tuglick I) இராசாவாங்கி வெகு சீர் மைகை வெற்றிக்கொண்டு சீர்த்தியுடன் ஆண்ட பின், அவன் குமார னாகிய சொன்னென்பவன் மகமதுவென் னும்பெருடையவனும் (Jo-na or Mohammed III.)நிறைந்து வருஷம் (தகாபுக) க்ருச்சரிவந் த எகிரா (எரவக) வருடத்தில் இராசாவாங்கி இன்ன காலங்கள் மு தலிய தக்கனத்து இராசாக்களுடன் போர்ப்பண்ணி எகிரி நிற்க்கு டாமல் தன் சீர்மைக்கொடுப்போய் அங்கிருந்து அரசாண்டு சனங் களுக்குக் கொடுமை செய்து எகிரா (எரவக) மோகிரி மாதம் உ. திகதியில் இறந்துவிட்டான். அவன் ஆண்ட வருஷம் (உ. எ.) மறு படி அவன் மைத்தான் ஸீரோசென்பவன் (†Feroze III.) நிறைந்து வருஷம் (தகாபுக) க்ருச் சரிவந்த எகிரா (எரவக) ம் வருடம் ரெ கிபுமாதம் (Regib) இரண்டாம் திகதியில் தெல்வி கசரியில் இராச பட்டித் தரித்து அரசன்மனைகளையும் கொட்டைகளையும் வாய்க்கால் கையுஞ் செய்வித்துத் தரும் கீதியாய் அரசாண்டான் பின் தருவித் தென்பவன் § (Tuglick II) இராசாவாங்கி நிறைந்து வருஷம் (தகா அஅ) க்ருச் சரிவந்த எகிரா (எரவக) ல் ஸீரோசென்பவன் (Feroze-abad) ஸீரோசெ அலியென்பவன் (Feroze Ali) தனக்கு மத்தியாக வைத்துச் செங்கால் செதுத்தி இராசசெய்யமண்ணிவந்தான். (இ) மாதம் ஆண்ட பின் தருவிக்கு இராசனையும் மத்திரியையும் உருக்க ணென்பவன் (Rukun) கொன்டபோட, ஸீரோசெ இராசனின் பேர னாகிய அவடுக்கா (Abu Becker) இராசாவானும் உருக்கன் அ வன் மத்திரியாய் திருந்தான். காகர் கொட்டைக்கு அபிதியாய் து ருத்தமகமதுவென்பவன் (||Mahommed IV) (எரவக) ம் எகிராவரு ஷம் சிலை மாதம் (Sihige) (உ. ம) திகதியில் அபுபெக்கரைக் கொன் டு தானே இராசாவானான். அனெற்றத் பின் அவனுடைய மூத்த குமாரன் உமேபுன் இராசாவாக்காமல் சக்கத்தார் உபு இங்ஙன வ னாகிய மம்முதவென்பவன் (Mahmood III.) இராசாவாங்கிநூர் கன். இவன் ஆண்டபின் சாலிமானின் குமாரனாகிய செரென்பவன் (Chizer son of Soliman) நிறைந்து வருஷம் (தகாபுக) க்ருச் சரி வந்த எகிரா (எரவக) ம் வருடத்தில் இராசசெய்யமண்ணான். இக் காலத்தில் திரிபேக்கென் னுக் தருக்கன் (Timur-Bek or Tamer-lane) இந்து தேசத்தில் வந்து வெகு புத்தவ்கள் பண்ணி ஊர்களைக் கொன்றபடித்துச் சனங்களை வதைத்துத் தன் சீர்மையாகிய சமா க்கான் தருக்குப் (Samarkand) போனான். (தகாபுக) வருடத்தில் திரிபேக்கு (கவது) குதிரைப் படைபுக அசெகக் காலாட்களுக்கொ ண்டு வெட்டுக் கிண்குப் போய் வந்து சிந்து நதிகைத் தட்டித் தெல் வி கசரி மட்டும் போய் உள்ள ஊர்களைப் பர்மாங்கி இடுஞ்சம்பபெ

* Cuttab-ul-Dien, Mubariok Shaw Chilligy.

† Sultan Yeas-ul-Dien Tuglick Shaw.

‡ Moazim Mobizib Feroze Shaw, ben Sallar Regib.

§ His titles are Yeas-ul-Dien, Tuglick Shaw.

|| Nasir-ul-dunia-ul-Dien, Mohammed Shaw.

‡ Nasir-ul-Dien, Mahmood Shaw.

ரைச் சிறைபுகப் பிடித்தக்கொண்டுபோனும் தடைபாபிருக்குமென்று, விட்டுப்போனும் தனக்கு னோசமென்றுமென்னி அவ்வளவுபெரையும் வெட்டிக்கொன்று வழியிலெறிந்தபோனும். தெல்லிபிலிருந்து அரித்தவாரத்துக்குப் போற வழியிற் கண்ட ஒவ்வொரு இந்நிலையுக்குக் கொன்று இவ்விதமாகவே இராச்சியம் முழுதும் பாழாக்கினான். தெல்லிபில் (உ) இலட்சுமபேரைக் கொன்று ஒரு பெரிய துருக எழுப்பிவிட்டான். பகுத்தாக்கல் போர்பண்ணின்போருது, (கலிது) சனத்தைக் கொன்று தன் கோபத்திற் ஒரு பிட்டுயரக் கிப்பார்த்துச் சிறித்துக்கொண்டிருந்தான். பரிசுத்தசத்தில் இலிபாகான் க ரியில் (Isphahan) (எலிது) ம் பேரைக் கொன்று ஒருருவியலாக்கினான். இவன் டத்தல இருந்த கத்திகள் அகேகர். சிசாசன் ஆண்ட பின் ழுமிக்கென்பவன் b (Mubarick II.) கிறித்து வருஷம் (தசாசு) க்குச் சரிவந்த எசிரா (அகாசு) ம் வருடம் இராச்சியமாண்டான். மறுபடி மகமதுமென்பவன் c (Mohammed V) கிறித்து வருஷம் (தசாசு) க்குச் சரியான எசிரா (அகாசு) ல் இராச்சியமாண்டான். அதின் பின் அவன் குமாரன் அல்லாஹென்பவன் d (Allah II.) கிறித்து வருஷம் (தசாசு) க்குச் சரிவந்த எசிரா (அகாசு) ல் இராச்சியமாண்டான். மறுபடி ஆவுக்குடைய பெல்லோலி (Beloli) கிறித்து வருஷம் (தசாசு) க்குச் சரிவந்த எசிரா (அகாசு) ல் இராச்சியமாண்டான். அதன் பின் கிக்கத்தரென்பவன் (Secunder I.) கிறித்து வருஷம் (தசாசு) க்குச் சரிவந்த எசிரா (அகாசு) ல் இராச்சியமாண்டான். மறுபடி அவன் குமாரன் இபராஹிம் e (Ibrahim II.) கிறித்து வருஷம் (தசாசு) க்குச் சரிவந்த எசிரா (அகாசு) ல் இராச்சியமாண்டான். இராச்சியபாரம்பண்ணினான். ஆவுக்குடைய குடைய இராசவல்லியுடைய போக மோசுல இராசாக்கள் இந்து தேசத்திற் தங்கள் அரசாட்சியை உண்டுபண்ணினார்கள். தெல்லிபில் அலாகன் வாசம்பண்ணி அரசாட்சி ஏழாரு நடத்தும் இடமாகப் புகுந்தது. பாபரென்பவன் f (Sultan Baber) முதல் இராசாவாகிச் கிறித்து வருஷம் (தசாசு) க்குச் சரிவந்த எசிரா (அகாசு) ல் இராச்சியம்பண்ணினான். இவனுடைய வல்லியு வரிசையாகது, தாத்தாரி, (Tartary) கொரசான் (Chorassan) சர்மைகன் ஆண்ட மோசுல இராசாவாகிய அபுசைதுக்கு (Abueid) ப் பதினொரு குமாரரிருந்தார்கள். ஆமேது, (Ahmed) மமூ, (Mahmood) சாருக்கு, (Sharoch) அமர்சேக்கு (Amer Shek) அபுபெக்கா (Abu Bekker) மூர்து, Murad) சிலிலி, (Chilili) மீசாலிவத்து, (Mirza Willid) அமர், (Amer) என்பவர்களை மோசுல ஸ்தானுக்கு (Mogulistan) இராசாவாகிய இபுக்லென்பவன் (Eunus) தன் பத்தககுமாரத்தினையும் அல்லாவை நீக்கி மற்றப் பத்தப் படுக்கும் விவகமபண்ணிக்கொடுத்தான். அமர் என்பவன் கதலிக்கு நாகருடன் (Catick Negar) கூடிப் பாபரென்பவனைப் பெற்றான். அன்றியும் பாபரின் பட்டினியை அபுசைது திமிர்பேக்கின் பேரனும் மீரான்சாவென்பவனின் (Miran Shaw) குமாரனுமானபடியால் திமிர்பேக்கும்பாபரும் ஒடு வல்வத்தாரென்று அறியலாம். அவன் இறந்த பின்பு அவன் குமாரன் கூடுபுன் g (Humaoon) கிறித்து வருஷம் (தசாசு) க்குச் சரிவந்த எசிரா (அகாசு) ல் இராச்சியமாண்டான். இவன் வானசாலிதரத்திற் கெட்டிக்காராயிருந்தபடியால் ஏழு கிரகங்களின் பேருக்கு ஏழு வீடுகள் கட்டி வானசாலிதரத்திற் பெருமதுகொக்கி வந்தான். இவனுக்குப் பின் சியரென்பவன் (Shore i e the lion, or Ferid son of Hussein and grandson of Beloli the Afghan) கிறித்து வருஷம் (தசாசு) க்குச் சரிவந்த எசிரா (அகாசு) ல் இராச்சியமாண்டான். அவன் இவன் குமாரன் ஜெலிமென்பவன் (Selim or Jellal) கிறித்து வருஷம் (தசாசு) க்குச் சரிவந்த எசிரா (அகாசு) ல் இராச்சியமாண்டான். மறுபடி மகமது (Mahommed VI) எனும் ஒருவன் கிறித்து வருஷம் (தசாசு) க்குச் சரிவந்த எசிரா (அகாசு) ல் இராச்சியமாண்டான். அவனுக்குப் பிறகு இபராஹிம் இமோசுவன் (Ibrahim III.) மற்றவருஷம் இராச்சியமாண்டான். மறுபடி கூடுபுன் குமாரனாகிய அப்பார் இராசன் h (Akbar) மற்ற வருஷம் இராச்சியமாண்டான்.

b Moaz-ul-Dien, Abul Fatte, Sultan Mubarick Shaw, Supporter of Religion, Father of the victorious &c.

c Sultan Mohammed Shaw, the Lord of the World, Son of Ferid the son of the Emperor Ghizer.

d Sultan Allah-ul-Dien Ben Mahommed Shaw.

e Sultan Ibrahim Ben Sultan Secunder.

f Zehir-ul-Dien Mahommed Baber Ghazy.

g Nazir-ul-Dien Mahommed Shaw.

h Shaw Jumja, Abul Muzzisser, Jellal-ul-Dien, Mahommed Akbar.

மறுபடி மோசுல வமிசம் அந்தப்போக ஏதவாப் இருந்தது. அப்பார் இராசன் இறந்தபோக அவர் குமாரன் சலீமென்பவன் (Selim) எசிரா (தசு) ம் வருஷம் செமதுமாதம் (Jemmad) உல்தி வியாழ்ச்சிமே மிராசாவானான். மறுபடி கிறித்து வருஷம் (தசாசு) க்குச் சரிவந்த எசிரா (தசு) ம் வருடம் சபா மாதம் (Ziffer) உல்திசுதி ராவிறாச்சிமே மிறத்து போக, ஜொன் சபா (Jehan-gire) கடைப ழுமார் குமாரன் கமென்பவன் (Prince Kurum under the title of Shawjehan or King of the World) எசிரா (தசு) ல் இராசாவாகி (கட) வருஷம் மூன்று மாதம் (உல) கான் இராச்சியமாண்டபின் அவனுடைய மூன்றாம் புத்திரன் ஆரங்கிசேயென்பவன் (Aurengzebi or Allumgire I.) எசிரா (தசு) ம் வருஷம் இராசாவானான். (ஓய) வருடம் இரண்டுமாதம் (உஅ) கான் இராச்சியமாண்டபின், தக்கணத்திலுள்ள ஆமேத்து கரைத்தில (Ahmednugger) கிறித்து வருஷம் (தசாசு) ல் இறந்தபோக, அனுடைய இரண்டாம் குமாரனாகிய பாநர்சா (Mahommed Mazim or Bahader Shaw) என வருஷம் ஆண்ட பின் அவன் மூத்த குமாரன் செகாநதாசா (Moaz-ul-Dien or Jehander Shaw) தண்டான். மறுபடி அசிம்சாவின் (Azim Shaw) குமாரன் பீரோக்குயர் (Firrochsaire) அரசாண்டான். இவன் எசிரா (தசு) ல் இறந்தபோக, இராசியலசாவின் (Raffeih-ul-Shaw) குமாரன் (Raffeih-ul-Dirjar) இறப்பில்திரசா இராசாவானான். இவன்பாட்டினியை பாநர்சா கடைபோல கெடுகாண்டிராமக (க) மாதமாண்டபின் கொல்லப்பட்டான். மறுபடி அவன் தம்பி இராசியல்வலாத்து (Raffeih-ul-Dowlat) ஆண்டான். பாநர்சாவின் பேரனும் சிகாவின் (Jehan) மகனும் மகமது (Mahommed) எசிரா (தசு) ல் தென்பல் இராசாவானான். இவனுர் தக்கணத்துக்கு இராசாவாய் இருந்த மிசாமுடன் (Nizam) பலமுறை பகையாப்ச்சுண்டசெய்தான். இவன் காலத்தில் பாநிசு தேசத்தை நாநர்சா (Nadir Shaw) அரசாண்டான். கபோலம், கர்தாரமென்றுத் தேசங்களும் அவன் பக்கலாயிருந்தன. இக்காலத்திற் கருகடகத்தில் துணக்கருக்கும் மராட்டியருக்கும் போர்நடந்தது. மராட்டியர் பிடித்துக்கொண்ட ஆர்க்காடு. திருச்சிராப்பள்ளி, என்னும் பட்டினங்களைத் துணக்கரு பிடித்து முன்னிருந்த நபாபுக்களைத் தானே ஆளும்கவைத்துப்போனார்கள். இக்காலத்தில் அவரத்தான் (Aliverdi Khan) வக்கரம், பாநார், ஒரிசாவென்னும் கடுகங்களும் ஆண்டபின், அவன் மூரன் ருசகான் (Suja Khan) ஆண்டான். மகமது எசிரா (தசு) ல் மூப்பது வருடத்தின் பின் இறந்தவிட, அவன் குமாரன் ஆமேது (Ahmed) ஏழு காலத்துப் பிறகு இராசாவானான். கிறித்து வருடம் (தசாசு) இக்காலத்தில் தக்கணத்துக்கு இராசாவாகிய நிசாம் (Nizam ul Mulluck) (அச) வடகன்னலாய் இறந்துபோனான். ஆமேதுக்குப் பின் ஆரங்கிசேயின் குமாரனாகிய பாநர்சாவின் பேரனும் மோலிஅகெனுடைய (Moaz-ul-Dien) குமாரனுமானபடியால் அவன் அலெனென்பவன் (Eaz ul-Dien) காகி அலெனென்பவன் (Ghar ul-Dien) சிறைபல் இருந்தலிலென்று இராசாவாகி அவலம் சேரென்ற பட்டமும் கொடுத்தான். (Allumgire II.) கிறித்து வருஷம் (தசாசு) கிறித்து வருடம் (தசாசு) ல் சாஅலமென்பவன் (Shaw Allum) இராச்சியமாண்டான். மகமது அலி (Mahommed Ali Cawn Nabob of the Carnatic) கருகடகத்துக்கு கவராயிருந்தானான். ஐதர்கூல் (Hyder Ali Cawn) கையிருக்கு இராசாவாயிருந்து இவ்விசுக்காரருடன் பலமுறைகளிலும் போரடண்ணிச் சமாதானம் புகுந்து சொஞ்சுக்காலமாண்டபின் இறந்துபோக அவன் குமாரன் (Tippoo Sultan) திப்புசுல்தான் இவ்விசுக்காரருடன் போர்பண்ணினொருமுது தோறும் இவ்விசுக்காரகையை அகப்பட்டான். கடைசா இவ்விசுக்காரருக்காயிற்று. இத்தோடே துணக்க இராசாக்களின் சரித்தரம் முகுகிறது.

[Concluded.]

வட்டுக்கோட்டை சாத்திரப்பள்ளிக்கூடம், ஆசாசு. ஆட. மர்சுதி. அகதர்.

ROBERT ADAIR.

சுக்கர கார்பனன்.

கட்டுப்பாவுர் சேய்த பிரபஞ்சகால்.

[ABRIDGMENT OF GOD'S BOOK OF NATURE.]

உ. ம. பிரிவு. — உ. ம. அங்காரம்.

சாசிருட்டிப்பின் தத்துவம். — விவங்கியற் சாத்திரம்.

[உ. ம. பக்கத்தினின்று.]

க. ஐந்தாம் வகையாகிய நீர்ப்புருவாவன, பூதக்கன்.

ஹையின் நித்தோற்றமாட்டாத அவ்வளவு நுண்ணிய வையே, இவைகட்டுப்பாடான சலத்திலும், பயிர்வகை அழகிலுமுண்டாகும்.

ய. மேல்விதத்தில் ஓதற்கடுத்தாப்போலிருப்பது பூச்சிவருக்கம், அவற்றின்றொகை இலக்கமற்றது அப்படியிருப்பது அவைசொற்ப சேவனும் அற்பதோற்றமுமுள்ளவையாயிருப்பதற்கு ஒரு பதில்நயமானோர் போலும், அவைசெட்டை விநோதகாரணமாய்ப் பெரிடப்பட்டு ஏழுவகையாயிருக்கின்றன.

யக. ஒட்டுச் செட்டையன, முதல்வகை, வண்டு வருக்கமும் இராணிக்குருவியும் ஒடாய் அல்லது ஒட்டு வயிரிப்பாய செட்டையுள்ள பூச்சிகளையாவும் இவ்வகையாம்.

யஉ. அரை ஒடன் இரண்டாம்வகை, செட்டை நாலில் மேலாண்டு சற்று வன்மையும் கீழிரண்டு மென்மையுமுள்ளது, வெட்டுக்கிளி, சில்வண்டு, குக்குறவன், புற்றத்தி, எப்பவகைகளே, மூன்றாம் வகையாகிய அடுக்குச்செட்டையன, வண்ணத்திப் பூச்சியும், புள்ளிவண்டுமே, இவை மகாரத்ததை உண்டு பூச்சி இனத்தினர் அநீகாதுவுஞ் சிறப்புமாயிருக்கின்றன.

யக. நான்காம்வகை, சல்லடைச் செட்டையன், இசுத்தும்பி முதலிய எண்ணடங்காத திரளான சிறு இகளெல்லாம் இவ்வகையைச் சேர்ந்தன, இவற்றுள் அநேக வருக்கம், கொஞ்ச நாட்களுக்கு மாத்திரஞ் சேலிக்கும். இப்படிப்பட்ட சேவனோ மிகவும் அற்பமென்று நாம் எண்ணுவோம். ஆனாலும் மனிதசேவியத்தை ஆலவருக்கத்துடன் ஒத்துப்பார்த்தால் அச்சேவியம் அற்பமல்லவோ! சிறுட்டிசுருடைய கருமத்தை நிறைவேற்றத்தக்க சேவியமெதவும் போதிய சேவியம்.

யச. ஐந்தாம்வகை மென்றோற்செட்டையன, அது நாலு மெல்லிய தோலுள்ளது, இப்பூச்சிகளில் மிகுதியானவை கொடுக்காயுதமுள்ளவை, இதனால் குளவி, தேனீப் கடுக்காய்ப்பூச்சி முதலான கொட்டுப் பூச்சிகள் இவ்வகையைச் சேர்ந்தனவென்று வெகுபாயநிலராம், அவற்றுட்கில, வீக்கினத்தை வருத்துவித்தாலும் எல்லாம் பயனற்றதல்ல, எங்களுக்குத் தேனுங் கடுக்காயும் இவ்வகைப் பூச்சிகளினாலுண்டாகின்றன.

யடு. ஆறாம்வகை, மற்றெல்லாவகைகளுக்கும் வித்தியாசமானதாய், நாலுக்குப் பதிலாக இரண்டு செட்டையுள்ளன, இவீட்டை கொக்குக்காலி முதலான பலவினமும் இவையிற் சிலவாகிய கொதுகு முதலான மற்றும் விசனஞ் செய்யும் பூச்சிகளும் இவ்வகையைச் சேர்ந்தன.

யக. ஏழாம்வகை, நிருசிறையன அதிலே செட்டை வில்லாப் பூச்சியினம் கூடியது, தெள்ளு பேன் சிலந்தி முதலிய வேதபலவுஞ் சொல்லலாம், இவற்றுள் கறையான் அன்றிப் பின்னொன்றுங் கவனிக்கப்படத்தக்கதல்ல, இந்தியா ஆபிரிக்கா தென் அமரிக்கா முதலான இட

களிலிருக்குங் கறையான் பத்துப் பன்னிரண்டடி உயர்ந்த வீடுகளைக் கட்டி அதைப் பற்பல அறைகளாய் வகுத்திருக்கும், இவ்வகைகளின் சுவர்கள் நாலு பேயர் நிமிர்ந்து நிற்க அவர்கள் பாதத்தைத் தாங்கத் தக்க அவ்வளவு வயிரிப்பாய்க் கட்டப்பட்டிருக்கும்.

யஎ. புழுக்களையும் பூச்சிகளையும் பற்றி இப்படியே பருமட்டாகப் பார்த்தோம், அவை கீழ்கையுஞ் சிறு மையுமாய்க் காணப்பட்டாலும் பொதுவான நன்மைக்கு மிகுந்த அநுசாரமாயுமிருக்கின்றன, பூச்சிகள் பிரபஞ்சத்தினது அழுக்கு நீக்கிகளாயிருக்கின்றன, அவைகள் அழகற் பதார்த்தங்கள் யாவையும் பட்சிக்கின்றன, ஒருசெத்த பிணத்தைப் பசிகொண்ட சிங்கத்தைப்பார்ச்சிலும் பன்னிரண்டிக்களின் குஞ்சுகள் சேக்கிரத்தில் உண்டுவிடுமென்று கணக்கிட்டறிந்திருக்கிறோம், இவ்விதமாகவே அவை பரமானுவிற சேலிக்கும்பொழுதும் அதைச் சுத்தமாக்குகின்றது.

யஅ. இவ்வகைப் பொதுவான நன்மைக்குப் பூச்சி வருக்கங்களைப்பார்க்கப் புழுவுருக்கங்கள் அதிக முயற்சியுள்ளவையாயிருக்கின்றன, மயிர்ப்புழுவோ கழிகயத் துணைத்து நீராற்றுக்குழியாக்கும் நாக்குழிப்பாம்பு நிலத்தைக் கிழித்து ஐதாகரும், அவை ஆற்று முகத்தவாரங்களை யடைத்துப்போடுகிற பட்டுவிழுந்து தண்ணீரில் மிதக்கும்மரத்தடிகளை அழிக்கின்றது.

யக. மனுஷனுக்குப் புறம்பான இவை இவ்விதமாகத் தங்கள் அநுபோகத்தையடைய அச்செயலினால் தாங்கள் சேலிக்குமிடத்தைப் பின்னால் மனுஷனுக்குப் பலனுங் குடியிருப்புமாக்குதலில் ஸுயன்ற அளவு திறமாக எத்தனப் படுத்திகின்றன, சேவனுடைபவர்களுக்கு அது எப்பொழுதும் இன்பத்தைக்கொடுக்கின்றது மனுஷனுக்குத் தேவையற்றதற்கு மிருகங்கள் மாத்திரம் பயன்பட்டு அவனுடைய சவுக்கியமுஞ் சந்தோஷமும் பற்றியிருப்பதாகிய அதிகாரத்துக்கிடனாகிய சுறுசுறுப்பையும் விவேகத்தையும் முயற்சிப் படுத்தும் அக்கணமே சரிவர அற்றுப்போம்.

(The following article is the original of the foregoing.)

ABRIDGEMENT OF GOODS BOOK OF NATURE.

PART II.] Zoology, and the distinctive characters [CHAP. I. of Animals.

9. The fifth order, *infusory*, comprehends those minute, simple animalcules which can seldom be seen without a good microscope. They live in stagnant waters and decaying vegetables.

10. *Insects* form the next class in the ascending scale. The number of insects is prodigious; as if they were thus, in their multitudes, allowed a compensation for their short life and insignificant appearance. There are seven orders, all named from some peculiarity of the wing.

11. The *crustaceous-winged* is the first order. The beetle kind, the lady-bird, and all insects which have wings of a shelly or crustaceous hardness, belong to this order.

12. The second order, *half-crustaceous*, has the two upper of the four wings somewhat hard and shelly, while the two lower wings are soft. The locust, cricket, cockroach and grasshopper are examples. The third order of insects, *scaly-winged*, contains the butterfly and moth. These feed on the honey of flowers, and are the gentlest and prettiest of the insect tribe.

13. The fourth order have four *net-work* wings. The day fly, dragon fly, and all the countless multitudes of little flies, are in this tribe. Many species of these only live a few days. Such a life seems to us very short; yet compare the life of a man with that of the banyan-tree, and does not human life seem short? That life is long enough which answers the designs of its Creator.

14. The fifth order of insects have four *membraneous* wings, that is, composed of a thin skin. Most of these insects are armed with a sting, so we can easily guess that the wasp, bee, gall-fly, and other stinging creatures belong to this order. But they are not all useless, though some are rather troublesome; our honey and gall-nuts are furnished us from this tribe.

15. The sixth order of insects differs from all the others in having only *two wings* instead of four. The common house-fly, father-long-legs, and many others, some, as the gnat, very troublesome, are found in this division.

16. The seventh order, called *wingless*, consists of those kinds of insects which have no wings. The flea, louse, spider and many others might be named. But none of these insects are so remarkable as the *termites* or white ant. The kind which inhabits India, Africa and South America live in large communities, build houses ten or twelve feet high, and divide them into many different apartments. The walls of these houses are so firmly cemented that they will often bear the weight of four men standing upright.

17. We have thus taken a hasty glance at the worms and insects. These animals appear low and little, and yet they do much to promote the general good. Insects are the scavengers of nature. They devour all putrid substances; and it has been calculated that the progeny of a dozen flies will consume a dead carcass in a shorter space than will a hungry lion. Thus while they people the air, they purify it.

18. The worm tribe is still more laborious than insects in the public service. The hair-worm bores through the clay to give passage to springs of water;—the earth-worm pierces and softens the earth;—the ship-worm destroys the dead and floating wood that would block up the mouths of rivers.

19. While, in different ways, these outcasts from man are thus enjoying themselves, they are preparing, in the best manner possible, the tracts they occupy for his future use and habitation. Whenever life exists, to those that possess it, it is an enjoyment. Animals only fill up what man has no occasion for; and equally and instantly disappear as soon as he exercises that industry and ingenuity which constitute his authority, and on which alone depend his health and happiness.

(On Tamil Grammar.)

இலக்கணக்களஞ்சியம்.

மிகவுயர் கனம்பெற்றோருக்கிய முகாமகக்காரருக்கு கச்சையுண்டாக

(பஞ்சவடகணப் பிரயோகப் பப்பன்.)

சோகமெவன்கொவிதம்பொருத்திக்கொருபுலம்

மேகமுதல்விலை குழ்தவைய்கொடிபெய்து

மாகொருவகண்டானவகையின்புலமெவருக்கு

தோகைகடஞ்செய்யவன்புரிந்திடேரிக்குத்தொன்றிடே.

இலக்கணச்சான்றகை. கண்ணால்-பலனெனவிலையின்கூற்றிப் பிருபால். இவ்விதப்பாலெவனென்றதிறினை வினா தொல்காப்பியம். கொல்லையையம்-இவ்விதயாந்தெ வ்லென்றதையம். சிறந்ததயம்-எழுபாய்ச் சந்திரியில்கையவியியல்பே, இவ்விதயாவ்விதத்தொடரென்றதிலப்பு, பேரகத்தியம்-வினையின் குறுகிக்காலத்தியதம். இவ்விதயால் சொர்குதலென்றத வினைய்தெ-கை. அகப்பொருள்வினக்கண்முத்திரப்பெருகுந் தத்தத்தினையெ-மொயின் வாராதுமயக்கதுழிய. இவ்விதயால் தவயம்-வண்டானம்-வண்டு-தோகை இவை தவயம் கி வந்தன. அகப்பொருள்வினக்கண்-தினையகைகொள்குந்தறெனே போரிடனே காலம் பய்த்நுழை, மெய்ப்பாடெச்சம் பொருள்கைத்துமையெம், மப்பாலா திரண்டகப்பாட்டுறுப்பே. இவ்விதயால் பன்னிருமப்பில் வந்தவைகாண்க. பக்காயம்-இமித்தகடவையெனினையின் வழாஅத், தமிழியல்வரைப்பிற்குனிதி வினக்க, பப்பிருனையாப்புவிரிப்பி, நெழுத்தகை சிந்தையகதொடைதும் கொ முழுக்காமரயினி வற்குழியுறு, மொழுக்கவெனென, நுணர்ச்சிசொ, இவ்விதயால் யாப்புவற்பெல்லாய் காண்க. கவிசாசம்-முத்திரீ காண்குமெண்டையினையாய்க், கடைச்சொரென்றமவியை யுடைத்தாய், சேர்ப்பிதிற நிரைபதினெழுமாய்க், கடைபெச்சென்குறுவ் கட்டினக் கவந்தகை. இவ்விதயாவ்செய்யுள் கட்டினக் கவந்தகை. தண்டியலக்காரம், விரவத்தொடுப்பது சமகியபாடி, இவ்விதயாவ்செய்யுள் மூலினும விரவத்தொடுத்த சமகியபாடி காரம் சங்கையாப்பு-கவிச்செவணிகம் கழனிபொன்மை, இவ்விதயால் முதலாகும் குடமொடு மிதுனக், துலாம்புதன்சனியெனச் சொறு மிலைபெறமே, இவ்விதயாவிப்பா. நகுச் சாதி கிவதிறந் சேர் ராசியல்வாறுத்தெனிக், தண்டியலக்காரம்-முத்தகச்செய்யுட்குத் து முடியும், இவ்விதயாவ்செய்யுள் முத்தகச்செய்யுட்குத் து முடியும். அன்பியற்முத்தகம்- இயம்செய்யுட்குத் து முடியும். பொருள், யுயர்ந்தகையாணுணர்ச்சுறது, மருக்கல்மொழிபன் திற்காட்டது, மொருக்கிரண்டென்ப வுயர்ந்தகைப்பொருளே. இவ்விதயாவ்செய்யுள் கட்டினக்கவந்தகையல் எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பினையென்னு கைத்தவல்கணக்கையும் பகுத்தபுட்கொள்க. சொகம்-காமக் கணையால்செருத்துப் பம். இத்தொகை. விரை-உசனை. தவயம்-நுலன்-மாம-ஆகாயம்-வண்டின்காண்க-தோகை-பயில-அன்பர்-காயகர்-என்றவாறு. பஞ்சவடகணமும் பிரயோகித்தபடியாவின் தற்குப் பஞ்சவடகணப்பிரயோகப்பயன் என்று காரணப்பெயராயிற்று.

(இலக்கணக்கொத்தவேற்றமையியல்.)

கொத்தேற்றகேட்டெயேற்ற, வேலாதேற்ற வீலானேற்ற, துயர்ந்தோனேற்ற விற்ற்தோனேற்ற, பொப்போனேற்ற துணர்விச் சேற்றம், விருப்பாயேற்றம் வேறுப்பாயேற்ற, வாதிபாயப்பய மறைந்தானகொவ்வோன.

உ-ம். ஆவிக்குளிவிட்டான்-எ-ம். வறியார்க்கித்தான். எ-ம். மூக்குக் கறியைக்கொடுத்தான். எ-ம். தனக்குச்செய்திட்டான். எ-ம். அதுக்குக்கண்ணார்கொடுத்தானி. எ-ம். அரிக்குச்சக்கரக்கொடுத்தான். எ-ம். சொழற்குவிருத்திட்டான். சொன். எ-ம். சொற்றிற்குழிவியிட்டான். எ-ம். நீக்குவா'சுழுட்டவ-வானிற்குறைவழக்க-கவருக்குச்சித்தியமுதல்-இவைபயமுத-மாணுக்கனுக்குக்கையகொடுத்திருக்கரியன்-எ-ம். கன்னனுக்குக்கையகொடுத்தான் காவலன். எ-ம். சிறையெவத்தனகாண்க-ஆகையென்றமிகையால்-மருகனுக்குமட்டுக்குத்தான். எனவழக்கப்பற்றியும்-பகனுக்ககொடுத்தான்-எனவிமைப்பற்றியும்-அரசிற்குத்திறைகொடுத்தான்-எனவச்சமப்பற்றியும்-நாயத்தையார்க்குத்திறைகொடுத்தான்-என்பவாண்பற்றியும்வருத்தியும்கண். கொள்வோகையின்னுக்கறிப்பெருகு.

(கவந்தபாட்டியல்.)

காரகொண்டமேனிக்கறைகொண்டமேனிக். வக்கண்ணப்பாரகொண்டபாதத்தையேத்திப்பகருவகப்பாட்டியுத் தோகொண்டவலகுற்றுறுகொண்ட கற்றிடைச்செத்தவால்வாரகொண்டபுண்முலைவேலகொண்டவாள்விவாணுதவே.

(தகப்பொருத்தம்.)

மக்கவஞ் சொல்லெழுதென்னியதா'னம் வருமிருபால் பொங்கியவுண்ட வகுணம்பகுத்திற் காப்பொருத்தம் தங்கிய காந்தகியென்கொண்ட கற்றிடைச்செத்தவால்வாரகி'கிவை பத்துமுதன்மொழியாமென்றியமபுலவே.

(மங்கலப்பொருத்தம்)

திருமணிபூத்திங்கனா ஞஞ்சொற்செழுத்துப்பொன்றேர்
வருபுனல் காப்புல் மாநிலம் கங்கை மலையுலகம்
பரிசுடைய னை பரிதியமுதம் புசுமுழுதற்சொர்
சூரியமங்கலச் சொல்லென காகவெராதினரே.

இலக்கணவினக்கம்—இனத்தவர்க்கினத்தல் இனியினதிப்பே எ-ம். க
ல் லையகத்திட்டு கலையுறத்தடுவது, டெய்யரிமான்பென தினத
வ வேண்டும். ௪-5. சொற்றகைபோலாத பாறுநீரும்பாற்பட்டியி
த்த, லன்னத்கயபென வற்தனர்கொளவே என்றதுபோலா பிச்
துவப் பற்றி வினாவிபவாச்சந்தால் வழியாகவே அவர் சந்தேகம் திர
யுஞ் சான்றோர் சொன்னவை சரியெனவுஞ் சாட்டி காட்டப்படு மா
அதாரணமும் பற்பல அலாகிரியர் பாட்டியுமினித் தெனீவாகக்
காட்டினும், இனிப்பத்தரிக்கையில், பிரயோகவிதவகம் பொருட்க
வைச் சூடாமணி காணலாம். இப்படிக்கு
தமிழ்ப்புலவர் வேதமிகமுதவியார்.

முகாமைக்காரரே இதற்குத்தயவுசெய்யுபுகள்.

இலக்கணதட்டிவாரணகாராணக்கும், யாழ்ப்பாணமாணுக்க
க்கும் உண்டாகிய தருக்கத்துக்குச் சமாதானம்.

இடைபினத்துக்கு இனம் யாதென்றெனவி அதிகதப்பமாய் இ
லக்கணகை யபாயமாய்ப்படுத்தலுக்கெடுத்த உபாயமுமாபிருக்கி
யது. அதுனுண்மையை விசாரிக்கல் வல்லினத்திற்கு மெல்வினமே
யினமாயிற்று திற்கின்றது. இடைபினம் அவ்விரண்டினத்திற்குமி
டையே அவர்தரமாய்த் தோன்றினதென்று அதற்கு இனமில்லையென
புது தெனீவாயிருக்கின்றது. அசற்ற அத்தாட்சிவலினம், மெல்வி
னமிடையினமென்றே தொல்லாகிரியர்கள் இமமாய்ச் சூத்திரங்கள்
செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஆசரவு அரிச்சுவடியுட்கில் கன-சுரு
எனச் சொடுவைத்து இடைபினத்தை, யா-வ-வ-மு-ன, எனப் புறம்
பாய்த் தனித்தனியைத்து இடையினமே தோன்றினதென்பதற்குச் சாட்
சுபாய் முடிவிலும், ம-ன, க்கணவைத்து உட்படுத்தி யமைத்த சித்திரத்
திலே கண்டுக்கொன்னலாம். இப்படிக்கு
யாழ்ப்பாணம் கலவார். மனப்பலிமுதவியார், சரவணமுத்து.
அசசகம் ஆ. அற்பகிஸ் உருதீஸ்.

Answer to the question on சனிரோடு.

உதயதாரகை முகாமைக்காரரே,

உங்கள் உயம். சஞ்சிகை. ஈசுலகம். புறத்தின் கட்டோற்றியவி
ருக்கிலொன்றும் "சனிரோடு" என்றதன்சென் சிற்றறிவிற் புலப்
பட்ட வேர்க்குந்தை விடையாடுமுதலுற்றேன். அஃதாவது.
சனி, சன்கிற, சீர், நீரில். அரு, நீருண்மபண்ணுவாயாகவேன்
பதே. சன்கியென் னும்பெயச்சம், தீ:ன் னும்பெயரோடு முக
த்தது. கட்டுக்கிடையாபிரு-இற நீரை அனுபவித்தலும் கலமா
முதலெனத்தை அனுபவித்தல் கலமென்பததோன்றச் சனிரோடு
ருன். என் சிற்றறிவால் வினாத்தவிப்பொருள் தும்முற்றறிவுக்கொ
ப்ப திக்குல் இத்தை உங்கள் சஞ்சிகைகொன்றிற் பிரகாஞ்செய்யு
ம்படி பிராத்திக்கிறேன்.

"சனிரோடு" என்றதற்கும், அத்துடனிகைத்த மற்ரும் வினாவுக்கு
ம் விடை. "மகைமுற்றினார் தருவேயியரே அதுமுதலும் திறைசொ
ற்பொருடெரி பாவலோனும்" எழுதும்படி வினாக்காரன் வேண்டுகி
ரி முற்றினாராதமாணுக்களுடிய காண் விடையெழுதினினிமித்தம்
வ் குற்றத்தெரிக்காதுவிடக் கேட்கிறேன்.

The meaning of the verse "சனிரோடு" in my humble opin-
ion, is "Bathe in the water that springs a fresh." மேலும் ச
னி சனியாரத்தல் சீர் சீரில் ஆடு நீ லகரணமபண்ணுவாயாகவேன்
இதன் கெழுமுதிய பாடலுக்கும் பிரவுக்குமொப்பமுடியச் சான்றோ
ர்த் பொருள்கொன்னப்படுக்கின்றது.

"அருக்கல் ஞாயிறுமுகைக்குமுதுகாத்திங்கனா முண்டாஞ்
செருக்குஞ்செய்யாயிர்ப்பொருஞ்சேர்ந்தபுது னும்பொருண்குண்டாம்
செருக்கும் விடையன் கருத்தானிக்குல் காணுவென்னி கோயுண்டாம்
பெருக்கக்காணுச்சனியென்னெய் பெணியூற்றும்பெரியோரே",

Another meaning of the said verse is "Bathe on Saturdays."

ஊர்காவந்துகற துறைமுகம். இப்படிக்கு
தஅசகம் ஆ. காத்திகை. உசதீஸ். ஓர்மானுக்கன்.

இராமாயன வினாவுக்குவிடை.

உதயதாரகாசிரிடரே,

உங்களுதயதாரகை மகம். சஞ்சிகையில் திருவல்லை கப்பர் கு
மாரர் கணபதிப்பின் வினாவின இராமாயன வினாவுக்கு விடையெழு
தலுற்றேன்.

சந்திரசயிலப்படலம். ம் செய்யுள். கவிவிருத்தம்.

ஈனும் ஈழியினத்தினரோடெழில்
ஈனும் ஈழியினத்தினரேயிடை
மா னுமேழமுருகாகமுமாதாதோன்
மா னுமேழமுருகாகமுமாதெலாம்.

இனதபதப்பொருள். (சங்கிசைலவைபவஞ்சொல்லுமிடத்து)
ஈனும்-காய்க்கின்ற மாணு-மாவினது. இனத்தினரே-இனத்தினரைதி
கர்க்கும். மாதெழில்- (அம்மலையில்வாரும்) எதிரிகளின் மேனி. மா
ணு-பொன்னுருவை. ஈனும்-வினக்கும். இனத்தினரே- (சுவாக்கத்தரு
க்கின்) இனத்தினரைப்பொருத்தும். இடை-(அவர்கள்) இடை வேழமு
ம்-மூங்கிலுயர். காகமும்- (திட்சிசினர்ச்சிமுதவிய விசேஷங்களால்)
செருப்பத்தையும். மா னும-சமாளிக்கும். தோன்- (அவர்கள்) தோன்.
மா னும-மாக்களும். வேழமும்-பாணகளும். காகமும்- குரங்குகளும்
மா. மாதெல்லாம்- (வாழ்வன அம்மலையின்) பக்கமெல்லாம். என்ற
வாழ். இது மலையருகையாதலால் அம்மலையில வாழ்வார் வேடுவல்
திரீகனென்பதும், அம்மலையிலவுயர்ச்சியுடைத்தென்பதும் தோன்
ஈனும் ஈழியினத்தினரேயிடை-பென்றார். கூறியகறினாவும் குற்ற
மொன்றிவைபருத்தம் வேறுததாயினென்றே விதித்தலிசு குறிப்புவே
று கோகி னுமுமுறைதனீர் கூறினார்.

கலவார். இப்படிக்கு
காத்திகை. உய. தீஸ். கணபதிப்பின். சபாபதி.

To the Editors of the "Morning Star."

Gentlemen,

In compliance with the request of Robert Adair which ap-
peared in No. 21 I beg to write a few lines about the date of
Christ's birth—In examining into the subject, it appears that
the exact year of Christ's birth is not agreed on by Chronolo-
gers, but it was about the four thousandth year of the world—
nor can the season of the year, the month and day in which he
was born, be ascertained. The Egyptians placed it in Janu-
ary; Wagenseil, in February; Bochart, in March; some, men-
tioned by Clement of Alexandria, in April; others in May;
Epiphanius speaks of some who placed it in June, and others
supposed it to have been in July; Wagenseil, who was not of
February fixed it probably in August; Lightfoot, on the 15th
of September; Scaliger, Casaubon and Calvisius, in October;
others in November; and the Latin Church in December. It
does not however appear probable that the vulgar account is
right. The circumstance of the Shepherds watching their flock
by night does not agree with the winter season or December—
Dr. Gill thinks it was more likely in Autumn, in the month of
September, at the feast of the tabernacles, to which there seems
some reference in John 1. 14. This being so uncertain as it
is, it would be the height of folly in Catholics and others to
persist in the celebration of the 25th of December as being
honored by Christ's birth—But a true Christian considers it
unnecessary in as much as it brings us again into that bondage
to ceremonial laws from which Christ freed us—Such a day as
the Christmas is more pernicious than useful to society, as it o-
pens a door for indolence and profaneness; yea, that scripture
speaks against such days Gal. 4. 9. 11.

Batticotta Dec. 4th. } Yours &c
1841. } H. M.

ண்டாது அசனத்துக்கையுப்பாள். அவனுக்கு மக்களிலே கொண்டவனாவியோவென்றால் இப்படி தீர்த்தமொரு பண்டாரங்களுக்குச் சொகுக்கவும் போடவுஞ் சலிப்பாக்கொள்ளப் புருஷன்செய்கிறதொருத்தலிலே ஆகிலும் உதிலே புருஷனுக்கேதெனினுஞ்சொல்லு அவன்மனம்பொறுக்கமாட்டான் என்றவன் அறிந்ததினாலு ஒரு உபாயமுதென்தான்.

ஒருநாள் அந்தச்செட்டி கடைவிலிருந்து கண்டபண்டாரத்தை அழைத்து என் வீட்டில் இன்றைக்குப் பிச்சைபண்ணவேணுமையாவென்றான். அவனுக்கு சும்மத்தித்தினாலு இப்போ கடைவிலேயே யுபயிசுக்கிறேன் நீதான் என் வீட்டுக்குப்போய் என் னைதீர்க்குமித்தச்செய்தி சொல்லி நான் வருமளவும் அங்கே காத்திருமென்றான். பண்டாரஞ் சந்தோஷமாப்போய்ச் செட்டி சொன்னதை அவன் மனப்பாடிப்போடே சொன்னான். அதுக்கவன் இவனெருக்காலும் இங்கேவராதவரு குமென்று கண்டுகொண்டு மெத்தவலவது கீரில் சேயிருமென்றுவிட்டுத் திண்ணையிலே பாய்விடுத்தான்.

பிறகு உடனே வீட்டு முற்றம் கையுப்பெருக்கி எங்குஞ் சாணல் கையெத் தெளித்துத் தன் காலகை சுத்திவருஞ்செய்து பூச்சியத்தோடே செல்லுக்குத்திற உலக்கையைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டாது. பிறகதில நிறையச் சாம்பலுத் தடவித் தானும் பூசிக்கொண்டு கெழுந்தத்தில் உலக்கையைக் கிடத்தி அதுக்குமுன் மும்முறா சாஷ்டாங்கமாப்பிழுந்து பணமுண்டவென்று கைய மந்திரக்கண் சொன்னான். சொன்னதிலே லேயிலே உலக்கையைத் துடைத்து முன்னே அநிருத்த இடத்திலவைத்தான். அதெல்ல ம உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டிருந்த பண்டாரம் வெருவாச்சரியப்பட்டு இங்குள்ளமட்டு நான் காதுத அநிசயக்கண் இப்போ கண்டேன். இதென்ன வகை பூசை அம்மாவென்று கேட்டான் அதுக்கவன் இது எங்கள் குலத்திப் பவத்தின் விசேஷபூசைவகை இனிமல் கீருந் நாயறியப்போற்றென்று வீட்டினுள்ளுத்தபொகையல இது உன் நாவமேலே முகடியுமென்று அமர்ந்த சந்தையாய்த் தடவிலே சொன்னாற்போடே சொன்னான். அப்படிச் சொன்னாலும் அவன் விரும்பினபடிக்குப் பண்டாரங் காத்திலே விழுந்தது. அப்போது அவன் தோதின்மாய்த்த் தடபிப் பிழைத்தேனென்றவன் செட்டிச்சி வீட்டிலே துழைந்தவுடனே சத்தப்படாது தப்பிப்போய்விட்டான்.

அவன் போனவடியிலே செட்டிவந்து காணனுப்பின பண்டாரம் எக்கெடுபென்று கேட்க அவனும் கல்ல பண்டாரமலவோ இந்தலிசையனுப்பினீர். வந்தவுடனே புலக்கையைத் தாச்சொலவிச் கேட்டார் அதுக்குகாணிப்போ செட்டியார் வருவாரே அவருத்தாரமில்லாமற் கொடுக்கப்படாது சற்றிருமென்று இதுதோ பாயைவிடுத்துப் போட்டேன் அவர் கேட்டமோட்டாமல் உடனே முறுங்கிக்கொண்டு போனாரென்றான். அதுக்குச் செட்டி அடிஅப்படியுலவெ பண்டாரங்களைக்கண்டான் கொண்டு கொண்டுதெனக்குச் சும்மதெயன்று உலக்கையைக்கையிலேதப்பி பண்டாரத்தைத்தீர்த்து அந்தக் கொடுக்கத்தெருவிலே போனான்.

பண்டாரமும் வருங்காரியம் முட்டமுடிபோகக் காணவொருதெரு முடுக்கலொதுக்கியிருந்து அவன் உலக்கையோடே செட்டிவருவதைக் கண்டபோது இதுதோவென்று நாவமேலே பூசைமுடுக்கி வருகிறனென்றெட்டமெடுத்துக் செட்டியும் பண்டாரமே பண்டாரமேயென்றுபின்பற்றத்தொடர்ந்தோட அவன் அதிகமதிக்கமாயோடக்கடை கிபிற் செட்டிக்கு வயதகாலமும் பெருத் தொந்தியும் இருந்ததினாலு ஓடமாட்டாமல் தின்று வீட்டுக்குத் தருகயினான். அதுவே உலக்கைப் பூசை இதைக் காண அந்தப்பிராமண முதுகன்மேலே முகித்தால் ஆசனெண்ணாமி அவனுக்கல்லலாம் உமக்கு நாசம்வராததொப்பவன்றான்.

அதுக்குப் பரமார்த்த குருவுஞ் சிந்தியாயத்தின்படியே உன்னை அசுக்கொன்பார்க்க. இப்போதுஞ் சாசுக்கன் செய்துகொண்டி வருகிறெயன்றான். அவனுக்குக்கன் சிந்தித்தாகக் கண்டு பரிகாசத்தை விட்டு மீண்டுஞ் சொல்ல வந்தான். ஐயா பிராமணன் சொன்னவரென்றுப்பாடுகே. ஆகிலும் அதுக்கத்தந்தை கன்ருய்க் காணவேண்டியது. இருப்பிடத்துக்குகூறும் கண்டாற் சவுக்கையா எமென்றுது சரியே. ஆகுந் புறக்காரணமில்லாமல் ஆசன்குனிர்ந்து போனாலே அவன் சொன்னபடியாகும். தண்ணிலேயுஞ் செற்றிலேயும் விழுந்திடுவெ இருப்பிடம் குன்றத்த மெத்தவந்தசெய்யமோ. அப்போருவிரோதே போனாலு அசையுமாகும். இப்போது இத்தக்கவையை விட்டுவிடும் இனிமேற் செற்றில உழுக்காராமலுத் தண்ணிலே விழாமலும் மற்றொரு புறக்காரணமில்லாமலும் ஆசன தேய்க்கண்டல் அப்போ சிலன் நாசம் கிட்டெனென்று திணக்கலாம். இதுதோ

தீயமற்றெல்லாம் அபத்தமையாவென்றான். அசுக்கதன் சொன்னது குருவின் மனதிலேகைத்த அசியாயம்போலேசொன்றிற்று. ஆதலாற் சந்தத்தேறி பெருந்து சாப்பிடவும் அங்குக்கே திரியவுத் தவக்கினார்.

இப்படிச் சிறிதுநாள் மாத்திரம் போனபிறகு ஒரு இராத்திரி சொத்தியத்திலே கண்டமை யொருபாட்டமாய்ப் பெய்ந்தது. அத்தே இருவர்ப்பெட்டிகையே இருப்பிடத்துக்குச் செல்வையுடுத் தாப்போலே மோட்டுனீரொருக்கு விழுந்தாதுத் தாக்கத்திலே அவருக்குத் தெரியாதே போயிற்று. மையு மையோடொழுக்கும் ஒழிந்தியிப் புருருக்கன் நித்தியயோடே புரண்டு பட்ட இரத்தித்மேற் சமனுவெருப்பிடம்படத் தாக்கிக்கிடத்தார். அப்படித்தாக்கின குருமையிலே திடெனவிழ்த்து மிசவும் இருப்பிடக்குனிர்ந்ததாகக் கண்ட குருமைபிறக்க இப்போ வேறொரு புறக்காரணமில்லையே நமக்கினிச் சாக்கலம்வந்ததென்று சிச்சயித்தார்.

வந்த குனிச்சிக்குச் சிஷர்க்கும் வேறே புற முகாத்தரக் காணுந் படுக்கையின் குருமைமுதலாய்க் குருவின்ருப்பிடத்தேத்தினால் வந்ததென்று திணைத்து முன்சொன்னசகுந திகழவேறுக்காலமிதென்றெண்ணினார்கள். காணவந்த தன் சாதுகனுஷ்டம் இவர்களுடொத்த புத்திபாண்களாக்கொள்ளச் சொன்னயாவு மொத்துக்கொண்டு இப்போது தப்பாமல் ஆசன தேய் சிலன் நாசமென்பதொழிய வத்தயாவருக்கும் மறுமொழி யுச்சரிய தே போனார்.

காணுக்குந் இவர் தவ்வமடைத்த மிஞ்சின மனக்கவையுன் சரிசர பவீனமுந் தாக்கமாட்டாதே அவரொரு நாள் சோபமர்ய்க் கிடந்தார். அதுக்கு எல்லாருங் காடவென்று தலைமேற் கையைவந்து அயயோ மடித்தாரே மாப்து போனாரெயென்றுமுதலறிச் சவச்செமத்தாசாரம்பண்ணிக் குனிப்பாட்டப்போனார்கள்.

அதுக்கு மட்டத்தில இருந்த பெரியதொட்டி நிறையத் தண்ணீரை விட்டுப் பிண்டமெல்லவரை அதலேபோட்டு அமுச்சிச் சூழப்பத்தப் பெரொருமிக் தேய்த்துக் கழுவினார்கள். கழுவுப்பாது அவருக்கு மயக்கத்தெனீதாதுத் தண்ணீரிலே முச்சுவாக்கமாட்டாமலும் அவர்களுக்கின கைகாலாலே சயிக்கின காண்பிக்கமாட்டாமலும் மிண்சுத்தனத்தினுற் பரமார்த்தகுரு மகையு கையிலேசெற்றார்.

இதினமேலே வெருவாய்க் கட்டக்கடியவரைப் பூத்தெருக்குஞ் சமாதவைத்தெய்த்து முன்னுமபின்னும் பக்கத்திலும் செருங்க்ச் சிஷர்கள் வந்தெல்லாரும ஆசன்குதிஞ் சிலன் நாசமென்று பாடிக்கொண்டுபோய் கல்லறையில வைத்தடக்கினார்கள்.

பரமார்த்த குருவின் கதை முற்றும்.

THE ADVENTURES OF THE GURU NOODLE.

(By Beschi)

Eighth Story.

Of the Interment of the Guru.

From the great alarm and bustle, on the occasion when he fell and lay in the hole, no one called to mind the prophecy which the Brahmin had previously made. It was only after having again mounted on horseback, that the Guru himself, perceiving that his posteriors were cold, grew sorrowful. Nevertheless, he refrained from saying any thing, until their arrival at the Mat-tam.

Owing to the shock of falling at his decrepit age, he could obtain no sleep that night, but tossed about restlessly, and suffered great tribulation from the thoughts of the above-mentioned prophecy. Not allowing himself to suppose, that the pain which agitated his frame and caused his restlessness, arose from the fall from the horse into the pit; he was confirmed in the notion, that it doubtless all proceeded from his approaching death, occasioned by the coldness of his rump. With this thought he was distracted and terrified within himself during the whole night, and unable to close his eyes even for a single instant, he groaned frequently, and, urged by the unsettled state of his mind, he afterwards at break of day sent for his disciples.

On their coming to see him, they were greatly alarmed to perceive, that his countenance was changed; that his two eyes had sunk in their sockets; that his face was withered and shrivelled, and that over it there was a pale hue mixed with brown; that his mouth was without moisture; his speech confused, and that he stared as it were upon vacancy. Then, fetching a deep groan, he exclaimed, "O! my brethren, place me in the sepulchre and perform the rites of burial to my corpse." "How is that, Sir?" demanded they in terror. "How is that!" replied the Guru, "have ye then forgotten the words, *Asnam Shitam javana nasham*. In the pit, into which I fell yesterday, there was much water and mud, in consequence of which my rump became wet. Nevertheless, owing to the mishap which then took place, this did not occur to me. I afterwards perceived that my posteriors were very cold, and I thought upon the Shaster which the Brahmin had pronounced. Ac

"ordingly, I have experienced pain of body and uneasiness during the whole night, nor have I obtained the least sleep, so that I am become fully sensible that my death is approaching. Further deliberation is needless, ye will speedily prepare for my interment."

They too, on thinking of that augury, were terrified: but although terrified, they did not disclose, but suppressed their inward alarm, and administered every species of consolation in order to tranquillize the Gura's mind. Perceiving, that notwithstanding all that they could say, the tribulation of his mind was not appeased, they sent for one named Asangadan (the mocker,) the son of Achedanamoori (the irrational,) who had formerly been the soothsayer of the village, and took him to cast out the evil spirit which possessed their Gura, and to comfort his mind. After he had heard all the circumstances which had previously occurred, Asangadan came, and, with eyes, mouth and nose, convulsed (by his grimaces,) demanded, "What is the matter with you, Sir? Say, what ailment has come upon you, what pain, what grief, what affliction? My Gura! my Master! my Father!" To all this the Gura made no other answer, except the sentence, *Asanam shitam jivana nasham*. Then the other replied, "Very well then, that Brahmin has asserted, forsooth, that a coldness of your rump will be your destruction, and I will cause the heat of his rump to be his destruction. Point me out that Brahmin, I will perform rice-beater Poojai upon him, and thus cast out and put an end to all the evil which has happened through his means. Point him out immediately, point him out."

"Is there," said the Gura, "such a poojai, as rice-beater poojai? I have never seen or heard of such a poojai; tell me what it is." To this, Asangadan began to reply, saying, "This sort of poojai is certainly a poojai which is not to be found among the Oodsameiyams, or Poorrachameiyans. Listen attentively."

"There was a merchant who was a great worshipper of Shivan; and who, from his desire to give food daily to Pandaram, used to invite them to a meal wherever he met them. He had no children, and as for the wife whom he had married, it being a great plague to her to dress and serve rice in this manner, daily for one or two Pandarams, her husband's way of going on was by no means agreeable to her; nevertheless, as she knew that if she said anything to her husband on this subject he would not brook it, she hit upon a stratagem. One day, the merchant being in the bazar, he called a Pandaram whom he met and said to him, 'Sir, I mean to distribute alms in my house to-day; and, as the other accepted the invitation, he added, 'I am busy in the bazar just now; do you yourself go to my house, give notice to my wife, and wait until I arrive.' The Pandaram went away blithely, and delivered the merchant's message to his wife. To this she, perceiving that he was one who had never been there before, replied, 'Very well; please, Sir, to remain here.' So saying, she spread a mat upon the bench of the house. She then immediately proceeded to sweep the court thoroughly, sprinkled it every where with cow dung, purified her feet and hands, and then with much solemnity took in her hands the beater for pounding rice. She then rubbed it all over with ashes, and having smeared herself also, laid the rice-beater in the middle of the court, and prostrating herself three times before it, muttered some incantations. When she had pronounced these, she wiped the rice-beater again, and placed it where it had been before. The Pandaram, who had been watching all this, was greatly astonished, and said, 'I have now witnessed wonders which I never to this day beheld. Pray, Dame, what sort of Poojai is this?' To this she replied, 'This is a kind of poojai peculiar to the deity of our caste.' She added, speaking in a low tone, as if talking to herself, 'You will hereafter understand it well; for, on your going to enter the house, it will be completed on your head.' Although she thus spoke, yet just as she intended, it caught the Pandaram's ear. 'Have I not provisionally escaped with my life,' thought he: so as soon as the merchant-woman had entered into the house, without making a noise, he effected his escape. No sooner was he gone, than the merchant came, 'Where, hussey, is the Pandaram whom I sent?' demanded he. She replied, 'He is a pretty Pandaram—is he not?—whom you have sent this time. As soon as he arrived he asked me to give him the rice-beater; to which I replied, the merchant will be here immediately, I must not give it you without his permission; stay a little. So saying, behold how I spread the mat for him; but he without listening to me, instantly broke away.' The merchant answered, 'Not so, hussey, whatever Pandarams may ask, you have my consent to give them.' So saying, he took the rice-beater in his hand, and went out in the street to seek the Pandaram and give it him. The Pandaram, in order to see the end of the affair which was about to happen, remained crouched in an alley in the street, and when he spied the merchant coming with his rice-beater, 'See, see, he is coming to close the poojai upon my head,' thought he, and so he took to his heels. The merchant too, ran in pursuit of him, crying out, 'Pandaram, Pandaram,' while he increased his speed more and more; till, in the end, the merchant unable to run any longer in consequence of being advanced in age, and having a pot belly, returned to his own house. Such is rice beater Poojai, and destruction will no more come upon you, Sir, than will the Brahmin's posteriors become heated, if I accomplish it upon his back."

Upon this the Gura Noodle laughed, and said, "It is with reason that they call you Asangadan (the mocker,) for you are always cracking your jokes." The other perceiving that the Gura laughed, left off banter and again took up

the discourse. "Sir, the words which the Brahmin spoke are according to truth, indeed; but it is necessary to understand the meaning of them rightly. True it is, that if a coldness be perceived in the posteriors, it is a sign of death, but it will be as he asserted, only when the rump grows cold without any extraneous cause. You fell into water and mire: if upon this your posteriors became cold, is it any great wonder? It would in that case be a wonder if they did not grow cold. Now, therefore, abandon this chagrin. For the future, if, without sitting down in mire, or falling into the water, or without any other extraneous cause, you perceive the *Asanam shitam*, then you may infer that the *jivana nasham* is nigh at hand. Except in so far, all else, Sir, is nonsense." What Asangadan said, penetrated into the Gura's mind, and appeared to him like reason; therefore, having brightened up a little, he arose, and began to eat, and to talk, and to go about from place to place.

After but a very few days had in this manner passed, one night, during his sleep, there fell incessantly a heavy shower of rain. In consequence of this, a dripping of water from the roof fell upon the Gura's bed, directly close to his posteriors; notwithstanding which, it was unknown to him from his being asleep. After the rain, and with it the dripping, had ceased, the Gura having rolled in his sleep, lay slumbering with his rump immediately upon the wet which had fallen. By the coldness thus produced, he suddenly awoke; and perceiving that his rump was exceedingly cold, he became convinced that now there was no extraneous cause whatever to produce the cold, and that the period of his death was arrived.

The disciples, also, without perceiving any external origin for the coldness, supposed that even the coldness of the bed proceeded from the frigidity of the Gura's rump, and thought, therefore, that this was the time of the fulfilment of the prophecy. The people of his caste, also, who came to visit him, as they were possessed of about as much sense as themselves, coincided in all that was said; while the Gura uttered no other answer to those who came. But, "Now, without failure, *Asanam shitam jivana nasham*."

Unable to sustain the increased depression of spirits, and the diminution of bodily strength, which in this manner he suffered from day to day, he one day fell into a swoon. Upon this they all made lamentation; and placing their hands upon their heads, began to weep and to howl, crying out, "Alas! alas! he is deceased, he is dead!" And, after performing the ceremonies appertaining to burial, they proceeded to bathe him.

For this purpose, having filled brimful of water a large trough which was in the Mattam, they tossed the supposed corpse into it, and having pressed him down, a number of them with one accord began to rub and to wash him.

When thus washed, he recovered from the swoon; but being unable to draw breath in the water, and incapable of making any signs with his hands and feet, which they squeezed together, the Gura Noodle perished, through their stupidity, by the hands of these idiots.

Upon this, a great multitude having assembled, they placed him in a sitting posture in a litter adorned with flowers, and raising him up, they crowded together before, behind, and at the sides. Whilst his disciples came and carried him along, chanting thus, *Asanam shitam jivana nasham*, and, having placed him in the grave, they buried him.

பலபாஷைப் படிமொழி.

[Old Sayings.]

சோம்பலுக்குத் தொடர்ச்சியினைப்பு, சும்மாலிருத்தத்
குத்தொடர்ச்சிமுடம்.

மாணத்திலுங்கெட்டமர்க்கத்திற்குப்பயப்படு.

ஆஸ்தியையெடுப்பான்முதேவி, அறிவையெடுப்பானா?
நல்லினத்திலும், நட்புவலியது.

புகழ்ச்சியைகீர்த்தி, பூதக்கண்ணாடி.

வயல்முயற்சிவிந்ருணியமுண்டம், மனமுயற்சிவிவந்ரு
ண்டம்.

நன்மையைப்பெருக்கித் துன்மையைக்குறைத்தல், தற்
கிடுநகம்.

தனஞ்சம்பாதித்தல், சந்தோஷிதண்டனை.

நற்சுணமே, நல்லவாஸ்தி.

வாயாடிவார்த்தை, மட்டில்லாவை.

[6.
நல்லுடலுக்கினைப்பாற்றிகொடாவிடில், நாவிற்குக்கொ
கத்தியைப்பார்க்கினும், கனடோசனங்கொண்டெய்யும்.
உணத்திற்குநற்ருணஞ்சுமைதாங்கியாஹற் கவிழ்து.
பெருங்கொடை, பிச்சைக்காரருக்குத் துணிவு.

SUPPLEMENT TO THE உதயதாரகை.—MORNING STAR.

சஞ்சிகை. உ.ச.] துஷாசக (ஸ்ரீ). மார்கழி மூ. யுக தேவதி வியாழக்கிழமை. Thursday, December 16, 1841. [No. 24.

GENTLEMEN,

Having had the pleasure of perusing your valuable paper of the 2nd instant, entitled the "Morning Star" No. 23, I find therein a Query proposed by one of your correspondents "John White" to the papist community, as to whether there is a place like purgatory and to support their arguments by passages from the Holy Scriptures. I am, Gentlemen, one who professes the papist religion and before I discuss the subject and adduce arguments by way of answering the Query proposed,—allow me to beg your correspondent through the medium of your columns to answer me the following Queries which I hope will at once convince him and other disputants, that there is a place like Purgatory; and should these not suffice, I shall not fail after I hear your worthy "White's" answer, to set forth other grounds or proofs in support of it.

Queries.

1. Are there two Judgments or One?
2. Is there an Immediate Judgment?
3. As soon as the soul departs from the Body to what place does it go whether that of sinners, or saints?
4. Were Abraham and Lazarus immediately judged and entered into Glory?
5. Was the Rich man in Hell?
6. What is the Distance between Hell and Glory seeing that Abraham heard the cries of the rich man?

I remain, Gentlemen,

Your Obedient Servant,

A ROMAN.

We insert the above Communication out of respect for our Correspondent, but we think he has not at all met the inquiry which he professes to answer. We therefore hold him to the plain point of the question proposed, viz.

"What proof is there in the Bible of the existence of Purgatory?"

He will please to adduce chapter and verse. This is the only fair way of meeting the question. When he has done so, or confessed that the Bible affords no evidence on the subject, we will see that the questions which he has proposed are answered. Our object is to elicit truth for the benefit of our readers and to those who regard the Bible as their standard of truth no evidence will be admissible in support of a doctrine which is not plainly derived from the Bible. If we wished to amuse our readers by showing our skill at evasion we might ask our "worthy" Correspondent to tell us

How far the East is from the West seeing it is sometimes very near?

Whether two distinct thoughts can exist at the same moment in his mind?

Whether he can have a belief in two facts that are irreconcilable?

Which would be nearly as relevant to his questions as his questions are to those of our Correspondent "White."

உதயதாரகைபின்னது முகாமைக்காரருக்கு.

துரைகனே,

உங்களுடையதாரகை, உ. ச. தீ. பி. உ. க. நச்சுக்கொடியைச் சந்தேஷமாய் வாசித்தவிடத்தில் உங்களுக்கு எழுதிக்கொண்டவர்களில் ஒருவராகிய போன் உவாயிறென்பவர் பாப்புமார்க்கத்தவர்களிடத்திலே உத்தரிக்கிற ஸ்தலமுண்டோவென்று அது உண்டென்பதற்கு வேதத்தின்படி என்ன அத்தாட்சியுண்டென்றும் வினாவிய கேள்வியைக்கண்டேன். துரைகனே நான் பாப்புமார்க்கத்தை அநுசரிக்கிறவன் நான் அதற்குமுறமொழிசொல்லுதற்குமுன் உங்கள் பத்திரத்தின்படியாய்ச் சிலசேஷிகளை உங்களுக்கெழுதிக்கொண்டவரிடத்திற் கேட்க இடந்தாருங்கள். அதற்குமுறமொழி சொல்லுவதினாலே அவரும் மற்றத் தருக்கவாதிகளும் உத்தரிக்கிற ஸ்தலமுண்டென்று உடனே உணருவார்கள். அதுபோதாதிருந்தால் உங்கள் பத்திரக்கொண்ட உவாயிறு எழுதினதின்மேல் உத்தரிக்கிற ஸ்தலமுண்டென்பதற்கு அதிகமான அத்தாட்சிகாட்டாபல் விடேன்.

கேள்விகள்.

க. நியாயத்திர்ப்பு ஒன்றே இரண்டோ?

உ. நியாயத்திர்ப்பு உடனேயுண்டா?

க. ஆற்றமா சரித்திரத்திலிருந்து கிடைப்பொழுது பாலிகளுடைய பத்திரத்தின்போருதோ பரிசுத்தவாங்களுடைய தலத்திற்குப் போகுதோ?

ச. ஆபிரகாமும் இலாசரையும் உடனேநியாயத்திர்ப்புப்பட்டு மோட்சமுடைந்தார்களோ?

இ. ஐசுவரியமுள்ளமனிதன் நரகத்திலிருந்தானா?

சு. ஐசுவரியமுள்ளமனிதன் நரகத்திலிருந்து பண்ணின் கட்டுரலு ஆபிரகாங்கேட்கத்தக்கதாயிருக்கில் நரகத்துக்கும் மோட்சத்துக்கும்மென்னதூரம்?

பருத்தித்திறை.

இப்படிக்கு

துஷாசக. (ஸ்ரீ).

ஓர் உரோமன்.

கார்த்திகைமூ. வக தீ.

எங்களுக்கெழுதிக்கொண்டவருக்காகப் பின்னாலே வருங்காரியத்தைக்கொண்டவரும். அவர் தாம் மறமொழிசொல்லுதிருமென்றெண்ணுகிறதேயில்லாது - சி. உ. ப. டி. நான் கவியெய்யென்ற மி. இ. கி. இ. ம. ஆகையினால் கேட்டகேள்வியையமாத்திரம் குறிக்கச்சொல்லுகிறேன். உத்தரிக்கிற ஸ்தலமுண்டென்பதற்கு வேதத்தில் என்னவத்தாட்சியுண்டென்பதே. அவர் எந்த அதிகாரத்திலும் எந்தவசனத்திலுமென்று அவர் தயவுபண்ணி அறிவிப்பாராக. இப்படிச்செய்வதே கேள்விக்குச்சரிபானமொழிசொல்லுதலாம். அவர் அப்படிச்செய்ததினமேல் அல்லது வேதத்திலே அதற்கு அத்தாட்சியில்லையென்று சொன்னதின்மேல் அவர்கேட்டகேள்விகளுக்கு மறமொழி எழுதுவீச்சலாம். எங்கள்பத்திரிகைகளை வாசிப்பவர்களுக்கும் விவியவைத் தங்கச் வேதாலென மொழிசொல்லுதலாம். விவியவைவியத்தி வரப்பட்ட அத்தாட்சிகள் ஒத்துக்கே என்னப்பட்டதக்கனவல்ல. வேயுபண்ணி எங்கள் சாமாத்தியத்தைக்காட்டி எங்கள் பத்திரிகைகளைவாசிப்பவர்களுக்குப் பைமபலஉண்டாக்கவேண்டுமானால் எங்களுக்கு எழுதிக்கொண்டவரிடத்திலுஞ் சில கேள்விகளைக் கேட்கலாம். எப்படியானால் கிழக்குமேற்கும் கிட்டவாய்ச் காணுகிறபடியால் அதற்குமு இதற்கும் எவ்வளவு தூரம்? அவருடைய மனதிலொரோவோயில் இரண்டெண்ணுண்டாகுமா? ஒன்றுக்கொன்றுத்திராத இரண்டு காரியங்களை அவர் நம்பக்கூடா? இந்தக் கேள்விகள் அவருடைய கேள்விகளுக்கு உட்கையிலலாததுபோல அவருடைய கேள்வியும் உவாயிறுமேற்படருடைய கேள்விக்கு உட்கையிலலாதவையாயிருக்கின்றன.

காத்திப் பிரத்தியுத்தரம்.

[Answers to Correspondents.]

"வரணித்திவிரு" கேட்ட அண்டசாத்திரவியு விளங்குகிறதற்கு வேறு சாஸ்திரங்களையும் அவைகளை விளங்கிய ருத்திரங்களையும் அநியவேண்டியிருப்பதினாலுந் தவிரவாக்கொண்டவாய் விடுகிறோம்.

"புதினச்சுவத்திப் பிரியன்" இதற்குமுன்னையொப்பயிற்சியெழுதின கடிதத்திற் கட்டிக்காட்டியிருந்த பேர்வழிக்காரனைத் தான் இ

கழ்ச்சிபண்ணக்கூடியதாய் எழுதவில்லையென்று நினைத்தும், அவர் மெத்த கல்ல மனுஷனுபிருக்கிறபடியால் அப்படிப்பட்ட வீம்பான காரியங்களைப் பிரகாரஞ்செய்திருந்தார் அக்கப்படவுங்கடும் அதற்குத் தாட்சி அவர்தானே அதைப்பற்றி எழுதியனுப்பவில்லை. மேலும் எங்கே பத்திரிகையில் அவ்வளவு விசாலமும் பிறருக்குப் பலனுபற்ற புத்தகங்க்கிடமுமில்லை. தவர்த் திலவு கொடுக்கிற தியாயத்தினால் ஒரு காதித்தையும் நாங்கள் பிரகாரஞ்செய்கிறதில்லை. அப்படியும் அக்காரியம் காட்டப்பட்டதினால் இப்பொழுது புதனச்செய்தியாடியுமி ராது.

புதின சங்கதி.—கற்பிட்டி.

மரணசங்கதி—இந்த மூ. உதூ. வியாழக்கிழமையில்தான் கற்பிட்டியிற் கதிரவையேற்பினை பெண்பாதி பாறுபதிப்பினை காலஞ் சென்றபொருதற்காக நாங்கள் மிகுதியும் தக்கப்படுகிறோம். சூலம் உடுவிலிற் பன்னிக்கூடத்திலே படித்தவரும் நல்லநடைபுள்ளவரும் மாபிருந்தார். இவன் சாகுமபொழுது தான் கத்தரில் நமபிக்கைவைத்திருந்தானென்பதைக் காட்டும்படி ஒரு குன்னப்பாட்டையும் பாறுகின்.

The following copy of a warrant containing a Table of Precedence for defining the progressive and relative rank of persons holding appointments in India which has been lately issued by Her Majesty,—will interest some of our Readers.

WARRANT OF PRECEDENCE IN INDIA.

VICTORIA REG.

Victoria, by the Grace of God, of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, Queen, Defender of the Faith, &c. To all to whom these Presents shall come Greeting. Whereas, it hath been represented unto us, that it is advisable to regulate the Rank and Precedence of Persons holding appointments in the East Indies, in order to fix the same and prevent all disputes, We do hereby declare, and it is Our Will and Pleasure, that the following Table, be observed with respect to the Rank and Precedence of the Persons hereafter named, viz.

The Governor General or Governor General for the time being.
The Deputy Governor of Bengal.
The Governor of Madras.
The Governor of Bombay.
The Governor (or Lt. Governor) of Agra.
The Chief Justice Bengal
The Chief Justice Madras.
The Bishop of Madras.
The Chief Justice Bombay.
The Bishop of Bombay.
The Commander in Chief in India, when also a Member of the Supreme Council.

Members of the Supreme Council of India, according to their situation therein.

Members of Council, Bengal, according to their situation therein.

The Commander in Chief at Madras, when also a Member of Council.

Members of Council at Madras, according to their situation therein.

The Commander in Chief at Bombay, when also a Member of Council.

Members of Council at Bombay, according to their situation therein.

The Puisne Judges of the Supreme Court at Calcutta, according to date.

The Puisne Judges of the Supreme Court at Madras, according to date.

The Puisne Judges of the Supreme Court at Bombay according to date.

The Recorder of Prince of Wales' Island.

The Commander in Chief in India.

The Commander in Chief of H. M.'s Naval Forces.

The Commanders in Chief of the Army at the several Presidencies (not being Commanders in Chief in India) according to relative rank in their respective services.

Naval and Military Officers above the rank of Major General.

Members of the Sudder Adawlut according to their situation therein.

Members of the Law Commission according to their situation therein.

Civilians with reference to their Rank and Precedence to be divided into six classes.

Civilians of 35 years standing from date of rank assigned to them on their arrival, to form Class I, and from date of entering such class to rank.

With

Major Generals, according to date of Commission.

Civilians of 20 years standing from date of rank assigned to them on their arrival, to form Class II. and from date of entering such class to rank

With

Colonels according to date of Commission.

Archdeacon
Archdeacon
Archdeacon

Calcutta.
Madras.
Bombay.

Civilians of 12 years standing from date of rank assigned to them on their arrival to form Class III, and from date of entering such class to rank

With

Lieutenant Colonels, according to date of Commission.

Civilians of 8 years standing from date of rank assigned to them, on their arrival to form Class IV, and from date of entering such class to rank

With

Majors according to date of Commission.

Civilians of 4 years standing from date of rank assigned to them on their arrival to form Class V. and from date of entering such class to rank

With

Captains according to date of Commission.

Civilians under 4 years standing from date of rank assigned to them on their arrival to form Class VI. and to rank

With

Subalterns according to date of Commission.

All Officers not mentioned in the above Table whose rank is regulated by comparison with rank on the Army to have the same rank with reference to Civil Servants as is enjoyed by Military Officers of equal Grades.

All other Persons who may not be mentioned in this Table, to take rank according to general usage, which is to be explained and determined by the Governor General in Council, in case any question shall arise.

Nothing in the foregoing Rules, to disturb the existing practise relating to Precedence at Native Courts, or on occasions of intercourse with Natives, and the Governor General in Council to be empowered to make Rules for such occasions in case any dispute shall arise.

All Ladies to take place, according to the Rank assigned to their respective Husbands, with the exception of Ladies having Precedence in England, who are to take place according to their several ranks, with reference to such Precedence, after the wives of the Members of Council at the Presidencies in India.

Given at Our Court at St. James, this twenty eighth day of June, in the year of Our Lord one thousand eight hundred and forty one, and in the Fifth year of Our Reign.

By command of her Majesty,

(Signed) NORMANBY.

EAST INDIA HOUSE.
London, the 18th Aug. 1841.

(A True Copy)

(Signed) J. C. MELLVIT, Secretary.

SUMMARY OF NEWS.

JAFFNA.

We understand that two new planters have recently arrived here from England with the view of carrying on agricultural operations in some fertile part of this Province—Their names are MR. BLACKALL and MR. BYLES.

Marriage.—Married at Jaffna on Tuesday the 7th November, Mr. FREDRICK KEEGEL of Jaffna, to Miss NANCY DE LILE of Cais.

The ceremony was performed by the Reverend F. W. TAYLOR, of the Church Missionary Society—at the Fort Church.

For the "Morning Star."

Married on the 6th instant.—MANUVAL TAMBY MOODLIAR NICHOLAS, Store keeper under the Civil Engineer, to Miss ANN the only daughter of DAVIDOE PILLÉ a respectable Native Writer employed in the Fiscal's Department at Jaffna. The parties were married by the Rev. WILLIAM ADLEY, Church Missionary, at Nellore, from whence the married couple returned to their residence accompanied by musicians and others displaying various ceremonies in honor of the parties. The procession was numerous; and presented a delightful scene, which drew together a large concourse of people.

We are sorry to learn that the festivities of the occasion were somewhat marred by the absence of some of the near relatives of the parties who were intimidated from being present through the fear of incurring the displeasure of the Roman Catholic Priest, who disallows marriages during advent.

CALPENTYN.

Obituary.—We deeply regret to announce the death of Louisa Green (பாறுபதிப்பினை) wife of Mr. J. Woodhull, Government School Master at Calpentyn, which took place on the 2d Instant.

She was a late member of the Female Boarding School at Oodoville and a member of the Am. Mission Church at Jaffna. She expressed joy at the prospect of death and fell asleep in the Lord, singing a hymn, expressive of her trust in Jesus

Christ for salvation and eternal happiness. She was 16 years of old having been a wife only 7 months.

CHINA.

GOVERNMENT FORTIFICATIONS.

Fort William; Secretary Department 20th Nov. 1841.—The Right Honorable the Governor General of India in Council has the highest satisfaction in publishing for general information, the annexed Copies of Despatches from the Military and Naval Commanders in Chief H. M. Force in China, reporting the capture on the 26th August, of the Town and fortifications of Amoy. By the order of the Right Honorable the Governor General of India in Council.

T. H. MADDOCK Secy. to the Govt. of India.

Head Quarters, Ship Marion Amoy Harbour, September 5th 1841.
TO THE RIGHT HON'BLE THE EARL OF AUCKLAND

G. C. B. Governor General, & &.

MR LORD,—I am happy to be enabled to report to your Lordship the complete success of the operation against Amoy with very trifling loss—my anticipation in regard to the preparations of the enemy have been fully realized but I did not calculate on so feeble a resistance.

1. The expedition left Hong Kong Harbour on Saturday, the 21st August, but in consequence of light winds, the fleet did not clear the Lemma passage until Monday the 23, and on the evening of the 25th, we arrived in the outward anchorage of Amoy, a few shots only having been fired, as we were running through a chain of Islands, which form the mouth of this anchorage, and most of which the Chinese had fortified. As it was blowing very fresh, I could not get on board the flag ship until the following morning, when I accompanied their Excellencies Sir Henry Pottinger and Admiral Sir William Parker, in the Phlegathon Steamer, to reconnoitre the defences, with a view to the commencement of immediate operations. The enemy allowed us to do so without firing a shot and the plan of attack was at once decided upon, a summons having been previously sent in, requiring the surrender of the Town and Island of Amoy to Her Majesty's forces.

2. The Enemy's defences were evidently of great strength, and the country by nature difficult of access. Every Island, every projecting headland, from whence guns could bear upon the harbour, was occupied and strongly armed. Commencing from the point of entrance into the inner harbour on the Amoy side, the principal sea line of defence, after a succession of batteries and bastions in front of the outer-town, extended for upwards of a mile in one continuous battery of stone with embrasures roofed by large slabs thickly covered with cloes of earth, so as to form a sort of casement, and afford perfect shelter to the men in working their guns. Between some of the embrasures, were embankments to protect the masonry, and 96 guns were mounted in this work which terminated in a castellated wall, connecting it with a range of precipitous rocky heights, that ran nearly parallel to the beach at a distance varying from $\frac{1}{2}$ to $\frac{3}{4}$ mile. Several smaller works were apparent at intervals amid the rocks.

3. The entrance to the inner harbour is by a channel about 600 yards across between Amoy and the island of Koo-lang-soo, upon which several strong batteries were visible, and some of these flanked the sea-line and stone battery. It appeared expedient therefore to make a simultaneous attack on these two prominent lines of defence.

4. It was proposed that the two Line of Battle Ships with the two large Steamers, should attack the sea defences on the island of Amoy nearest the town, and that some of the smaller vessels of war should open their fire to protect the landing of the troops, which was to be effected below the angle formed by the junction of the castellated wall with the sea-line, while the remaining vessels should engage several flanking batteries that extended beyond these works.

5. At the same time, the two heavy Frigates and the Modeste were to run in and open their fire upon the works of Koo-lang-soo, where I instructed Major Johnstone, with a Company of Artillery and the 3 Companies of the 26th Regiment, supported by 170 Marines under Major Ellis, to land in a small bay to the left of the batteries, which they were to take in reverse.

6. About $\frac{1}{2}$ past one o'clock, the attack commenced, the Enemy having previously fired occasionally shot at the ships, as they proceeded to their stations. Sir William Parker will no doubt communicate to your Lordship, the very conspicuous part taken by Her Majesty's ships on this occasion. From the difficulty of getting the boats collected in two of the Steamers, the Troops did not land quite so soon as I could have wished, notwithstanding the judicious arrangements of Captain Gifford of H. M. Sloop Cruizer, who conducted the disembarkation. The 18th and 49th Regiments however landed about 3 o'clock with very little opposition. The former Regiment I directed to escalade the castellated wall, while the 49th were to move along the beach and get over the sea face or through the embrasures. These two operations were performed to my entire satisfaction, and the greater part of these Corps were soon in position within the works, and rapidly moved along the whole line of sea defence the enemy flying before them. Upon reaching the outskirts of the outer Town they were joined by a party of Marines and Seamen, whom Sir William Parker

had most judiciously landed in support, and whom I directed to occupy a rocky hill in our front in the neighbourhood of which firing was still heard. This duty was promptly and ably performed by Captain Fletcher, of H. M. S. Wellesley, and Captain Whitcomb, of the Royal Marines.

7. While these operations were going on upon the Amoy side, the Island of Koo-lang-soo was ably attacked by the frigates, and the troops landed. Major Ellis, with some of the Marines and Cameronians, who first landed, climbed up the rocks to the left of the Easternmost battery, and gallantly driving the Enemy from the works on the heights, which were defended with some spirit, continued his progress to the North side of the Island, while Major Johnstone, who closely followed up with the rest of the troops, proceeded across it and carried the remaining works, thus putting us in possession of this very important position. Major Johnstone reports that Bt. Captain Gregg had an opportunity of distinguishing himself in driving a large body of the Enemy from a battery, upon which he came unexpectedly with a detachment of 12 men.

8. On Amoy, a chain of steep rocky hills running from the range already mentioned, transversely to the beach, still intercepted our view of the city, though the outer town lay beneath my advanced post. The guns having been landed by the exertions of the Artillery and Sappers, and brought on far enough for support; had a strong force opposed to our advance. I decided upon forcing the position in my front, which appeared extremely strong and well calculated to be held during the night. Having made the necessary disposition, I directed the 18th Regt. to advance up a precipitous gorge, where the Enemy had two small works, while the 49th were to pass through the outer town by the road to the same hills, extending their left, after gaining the pass, to the works above the beach so as to open a communication with the shipping. This movement was also executed with spirit, the enemy merely firing off their guns and flying; and at dusk I found myself in position close above the City, and perfectly commanding it.

9. Owing to the boisterous state of the weather, and the delay in the return of the Steamers, the 55th Regiment had not yet landed, but this was effected at daylight the following morning. I regret to say not without loss, a boat having been swamped and five men unfortunately drowned. Thus reinforced, I pushed strong parties of the 18th and 49th Regiments down to the outskirts of the City, in the North Eastern quarter of which, upon irregularly rising ground, and closely surrounded by a dense mass of buildings, appeared the walled town or citadel. Having carefully reconnoitred the place, I satisfied myself that, although there was a concourse of people passing and repassing at the northern gate, the walls were not manned.—I therefore thought it advisable to take advantage of the prevailing panic, and having sent a small party with Captain Cotton the Commanding Engineer, to reconnoitre the approach to the Eastern gate, which he promptly effected; I directed upon his return, the 18th to advance having the 49th in support, and the 55th in reserve. The advanced party of the 18th escaladed the wall by the aid of ladders found on the spot and opened the East gate, which was barred and barricaded from within by sacks filled with earth and stones. The remainder of the Regiment passed through it and manned the other gates, the enemy having previously abandoned the place, leaving it in possession of the mob which had already begun to plunder the public establishments.

10. I occupied the Citadel with the 18th and Sappers, placing the 49th Regiment in an extensive building without the Public office of the Intendant of Circuit, from whence they could give protection to the Northern suburb, and command the communication to the interior by the only road on this side the Island. The Artillery I placed in a commanding position upon the top of the pass between the City and the outer Town with the 55th in support occupying a range of public buildings, in which the Sub Prefect of Amoy held his Court.

11. Amoy is a principal third class city of China, and from its excellent harbour and situation appears to be well calculated for commerce. The outer Town is divided from the city by the chain of rocks I have mentioned, over which a paved road leads through a pass, that has a covered gate way at its summit. The outer harbour skirts the outer Town, while the City is bounded in nearly its whole length by the inner harbour and an estuary, which deeply indent the Island including the outer town and the North Eastern suburb. The City cannot be much less than 10 miles in circumference, and that of the Citadel, which entirely commands this suburb, and the Inner Town, though commanded itself by the hills within short range, is nearly one mile. The walls are castellated, and vary with the inequality of the ground from 20 to 30 feet in height; and there are 4 gates, having each in an out work a second or exterior gate, at right angles to the inner gate. The Citadel contained five arsenals, in which we found a large quantity of Powder, with store of material for making it; Gingals, Wall pieces, Match-locks, and a variety of fire arms of singular construction; Military Clothing, Swords of all descriptions, Shields, Bows and Arrows and Spears were also found in such quantity, as to lead to the conclusion, that these must have been the chief magazines of the Province. Within the sea-defences first taken, there was a Foundry, with moulds and material for casting heavy ordnance.

12. All these have been destroyed, and this so much occupied my time, considering too how much the Troops were harassed by patrols to keep off

Chinese plunderers, and by other duties incident to the peculiarity of our situation, that I abandoned my intention of visiting the interior of the Island. Those plunderers flocked in to the City and Suburbs, to the extent, as the Chinese themselves reported, of many thousands, and I regret to say, that several gangs penetrated into the Citadel, and committed much devastation. Indeed, with the prospect of leaving Amoy so soon, I doubt not that our marching through the Island might rather have frightened away the peaceable householders, and led to further plunder by the mob than have been of any advantage. Such indeed was the audacity of these miscreants, that I was in some cases obliged to fire, in order to disperse them, but I am glad to say but little loss of life occurred.

13. I am most happy to be enabled to state that the conduct of the Troops has been exemplary; some instances of misconduct have no doubt occurred: but when it is considered that they were in the midst of temptation, many of the houses being open with valuable property strewed about, and many shops in every street deserted, but full of Shiam shu—it is matter of great satisfaction that these instances were so few.

14. During our stay upon the island, I did all in my power to prevail upon the respectable merchants and householders, who had so much at stake, to aid me in protecting property, which they readily promised—but their apprehension of appearing to be on friendly terms with us was so great, that I could obtain no effectual assistance from them, and was unable even to get a Chinese to remain with the guards at the gates, and point out the real owners of houses within the Citadel, for the purpose of granting them free egress and ingress.

15. Our departure being determined upon, I could take no measures for permanent occupation, and as the wind was strong against us, we were kept on shore four days in a state of constant watchfulness, until yesterday at 4 past 2 P. M., when the preconcerted signal for embarkation was given by the Admiral. By 4 past 6 every Soldier and every follower had been embarked (without a single instance of inebriety occurring) on board the steamer, which transferred the Troops on board their respective Transports during the night.

16. The three Companies of the 26th Regiment have remained upon the Island of Koo-lang-soo, which her Majesty's Plenipotentiary has determined to hold for the present—and I have strengthened Major Johnstone, who is in command, with a wing of the 18th Regiment and a small detachment of artillery. This little force, amounting to 550 men, will, I trust, together with the ships of war also left behind, be sufficient to hold this small but important possession.

19. I have the honor to enclose a list of Ordinance captured, and a return of the Wounded on our side upon the 26th ultimo, and have no means of correctly estimating the killed and wounded of the Enemy, but it must have been severe, and we know that several Mandarins were amongst the former.

I have the honor to be, My Lord, Your Lordship's most obedient humble Servant.

(Signed) H. GORDON, Major General,
Commanding Expeditionary Force.

அறிக்கைப்பத்திரம்.

தமிழ்ப்பஞ்சாங்கம்.

தஅசஉ. ஆ. சுபகிருது வருடப் பச்சாங்கம் இப்பொழுது அச்சில் இருக்கின்றது. மாசி மீ. முதற்றிகதியளவில் வெளிக்ருவரும்.

அதன் அட்டவணைகள்.

- க. உசம், கிரகம், இராசமுதவியன்.
- உ. அவ்வருடத்துக்கிரகாதிபர்.
- க. வருடபலம்.
- ச. ஆதாயஞ் செலவு, கந்தாயபலம்.
- இ. சோதிடகாரியங்கனிற் பல பொய்ப்பெனகுறித்தல்
- க. கிரகசாரம். [வசனங்கூறும்.
- எ. பஞ்சாங்கப்படிவங்களுமிடையே தமிழ்ப்பழமொழிகளும் வேத அ. பஞ்சாங்கவணிகர் சுயபாஷினை.
- க. மேலைட்டு வருடப்பஞ்சாங்கங்களுள்ள பத்தொன்பதுகாரியங்களைப் பொதுப்படத் திரட்டிக்கூறியத்துடன் தமிழர் மமமது மார்க்கத்தார் உரோமானியர் இவர்களுக்குச் சில கற்போனை.
- முன்னே போல இப்புத்தகத்தை இனி விலைப்பிறிக் கொடுக்கப்படா. ஆனாலும் தாம புத்தகங்களுக்குப் பதினாந்து சிலங்கும் ஒன்றுக்கு முன்னு பெச்சம் விலையாக்ககொடுக்கப்படும்.

NOTICE TO OUR SUBSCRIBERS.

We shall Publish a Supplementary No. of the "Star" next week, comprising the Title Page and Index for the Vol. and the prospectus for the ensuing year.

அறிவித்தல்.

தஅசஉ. மீ. ஆண்டில் முதலாங்கந்தாயத்தின் சுலபகுதிகளில் வருகுத்தகைகளை யுர், மறு தானியகுத்தகைகளை யுர் ஒதுக்கியிருந் கண்டிருக்கிறதென்கின்றம் இடங்களிலுமிருந்து விற்கப்படும்.

வேலனை } இந்தப் பகுதிகளில் குத்தகை இந்த காரைஜிவு } மீ. உக. திகதியாகிய செவ்வாய்க்க. திவு } கிழமை வேலனை வங்களைவில.

நெந்திதிவு } தென்மிறுட்சி. இந்த மாதம். உயெ திசதி. புதன் கிழமை மீசாலைபில்.

வடமிறுட்சி. இந்த மாதம். உயெ. திகதி விபாழ்ச்சி மூகம் பரித்தித்துகையில.

வலிகாமம் கிழக்கு. இந்த மாதம். உயெ. திசதி. வெள்ளிக் கிழமை. புத்தூரில்.

பாழிப்பாணம். இந்த மாதம். உயெ. திகதி. திங்கட்கிழமை கச்சேரியில்.

வலிகாமம் வடக்கி. இந்த மாதம். உயெ. திசதி. புதன்கிழமை. மல்லாகத்தில.

வலிகாமம் மேற்கு. இந்த மாதம். கயெ. திசதி. விபாழ்ச்சி மூகம் கச்சேரியில்.

பாழிப்பாணம் கச்சேரியில் } தஅசயகம். ஆண்டு. மார்ச்சி } W. BURLEIGH,
மாதம் உயெ. திகதி. } எசன்.

அறிவித்தல்.

பாழிப்பாணம் பகுதிகளில். தஅசஉ. மீ. ஆண்டில். உப்புக் குத்தகையை மறுபடி கூறிவிற்கும்படியாகக் கோவறன மேந்தாருக்கெழுதியிருப்பதால் அப்படிச் செய்யும்படி உத்தரவான வரைக்குள் அந்தக் குத்தகையை இந்தமாதம், உயெ. திகதி திங்கட்கிழமை காலமே கூறிவிற்கப்படும்.

பாழிப்பாணம் கச்சேரியில் } தஅசக ஆண்டு. மார்ச்சி } W. BURLEIGH,
மாதம் யெ திகதி. } எசன்.

CONTENTS.—அட்டவணை

இந்ததேசச் சரித்திரம் -	225	Brief Historical view of India	225
உட்டெப்பவர் செய்த யிப	-	Abridgement of Good's book of	-
ந்சநால் -	226	tur	227
இலக்கணக்களஞ்சியம் -	228	On Tamil Grammar	228
சனீரோடெம் ததற்கு மறுமொழி -	229	Answer to the question on	-
இராமாயண விஞ்ஞான விடை -	ib.	சனீரோடு	229
திருவிடைநாதர் பிறந்த தேதியை	-	Answer to the Question n Rama-	-
ப்பற்றியகேள்விக்குவிடை	230	yanam	-
பரமார்த்த குருவின் கதை -	ib.	The adventures of the Guru noo-	-
பலபாஷைப்பழமொழி -	231	dle	231
		Old Sayings	231
		Answer to Correspondents	-
		Summary of News	232